

ARAŞTIRMA

AYLIK DERGI

2003/07 191687

Sayı: 21

Temmuz 2003

3.000.000 TL

» Toplumsal Sorunlar
ve Tedavisi

Tevhid İnancında
Birleşmek

Materyalizmin
Kanlı Yüzyılı

100 Yıldır Kanayan Bir Yara

Irak'ta Türkmen Varlığı

Dergimizle
Birlikte
2 VCD
HEDİYE!

HAYALIN DİĞER ADI: MADDE

HARUN YAHYA

II. BASKI

2

KAPAK KONUSU:
IRAK'TA TÜRKMEN VARLIĞI

Tüm dünyanın bilmesi gerekir ki, Türkmenler, Irak'a gerilim ve istikrarsızlık değil, aksine barış, huzur, kardeşlik getirmek için çalışmaktadırlar. Türkmenlerin amacı; Irak'ın parçalanması, etnik temelde bölünmesi değil, aksine Irak'ın toprak bütünlüğünün korunması, farklı etnik ve dini gruplar arasında adalet ve hoşgörü temelinde bir işbirliği kurulmasıdır. Onlar, bu haklı mücadelelerinde Türkiye'den destek beklemektedirler.

8

İDEOLOJİLER: MATERYALİZMİN KANLI YÜZYILI

12

GÜNCEL: TOPLUMSAL SORUNLARIN TEDAVİSİ

14

İNCELEME: ÖZGÜRLÜĞÜN GERÇEK ANLAMI

18

ANALİZ:
TEVHİD İNANCINDA BİRLEŞMEK

20

İDEOLOJİLER: HİNDU TOPRAKLARINDAKİ
ACIMASIZ SOSYAL DÜZEN

Günümüzde insanların çoğunluğu, içinde bulundukları kargaşa, sıkıntı, adaletsizlik ortamından; samimiyeysizlikten ve çekişmelerden şikayet etmekte ve aradıkları huzur ortamını sağlamak ve mutlu olmak için arayışlar içine girmektedirler. Bu arayışların sonucunda da sözde çözümler bulmakta ve bazı sapkın inanışları kendilerine din edinmektedirler.

24

KURAN BİLGİSİ: RESULULLAH'IN SÜNNETİNİ
DOĞRU ANLAMAK

28

YARATILIŞ HAKİKATLERİ:
BİTKİLERDEKİ SAVUNMA STRATEJİLERİ

30

GÜNCEL: IRAK TÜRKMENLERİ'NE
TÜRKİYE'DEN DESTEK

32

İSLAM DÜNYASI: GLOBALLEŞME
İSLAM DÜNYASI İÇİN NE VADEDİYOR?

36

YAZI DİZİSİ:
TÜRKİYE'DE MASONLUĞUN GİZLİ TARİHİ

40

İNTERNET: www.evrimbelgeseli.com

Araştırma'dan

Geçtiğimiz ay Bilim Araştırma Vakfı tarafından gerçekleştirilen "Musul, Kerkük ve Irak Türkmenleri İçin Gerçek Çözüm" başlıklı toplantıya katılmak için Ankara'ya gittik. Asker, bürokrat, politikacı ve öğretim görevlilerinin bulunduğu seçkin 200 davetlinin izlediği konferansta 1926 yılından bu yana ihmal edilmiş Irak Türkmenleri'nin sorunları masaya yatırıldı. Biz de Temmuz sayımızın kapak konusunu bu önemli konuya ayırdık.

Türkiye'nin eski "Musul Vilayeti"ne, yani Kuzey Irak'a bakışında çok önemli bir pay taşıyan bölge gerçeklerinin başında, kuşkusuz buradaki Türkmen soydaşlarımız gelmektedir. Sayıları 2 milyonu aşan, buna karşı geçmişteki Irak rejimleri tarafından çoğu zaman yok sayılan ve asimile edilmek istenen, uluslararası topluluk tarafından da garip bir şekilde gözardı edilen Türkmenlerin güvenliği, huzuru ve refahı, Türkiye açısından hem ahlaki hem de politik bir sorumluluktur. Bu sayımızda işte bu tarihsel sorumluluğu bir kez daha hatırlamaya ve hatırlatmaya çalıştık.

Bu sayımızda ayrıca Türkiye'de masonluğun gizli tarihine geniş yer ayırdık. Gelecek sayımızda da bu konuya devam edeceğiz. Globalleşme Konusuna İslam Dininin Bakışı, Özgürlüğün Gerçek Anlamı, Kitap Ehli İle Tevhid İnancında Birleşmek ve Hz. Peygamberimizin Sünnetinin İslam İnancındaki Yeri bu sayımızda yer alan konulardan sadece birkaçı.

Bu sayımızla birlikte sizlere ulaşacak olan Hz. Musa ve Firavun adlı VCD belgeseli de ilgiyle izleyeceğinizi tahmin ediyoruz. Hz. Musa'nın Firavun'a karşı başlatmış olduğu tevhid mücadelesinin anlatıldığı bu belgeseli çok beğeneceksiniz.

Görüş ve önerileriniz bizim için çok önemli. Bu yüzden dergimiz hakkındaki düşüncelerinizi lütfen bize ulaştırın. Mektup, e-mail ya da telefonla bize ulaştırdığınız görüş ve önerileriniz mutlaka gözönünde bulundurulacaktır.

Yeni bir sayıda buluşmak dileğiyle...

Dış Politika, Kültür ve Tarihte ARAŞTIRMA

Sahibi ve Sorumlu Müdür: **Cihan AKÇALI**

Renk Ayrımı: **Uğur Grafik Baskı - Matbaa: FSF Matbaacılık**

Dağıtım: **D.P.P.-YAYSAT**

Adres: Akdeniz Cad. Hakperest Sok. No.10/3 Fatih/İstanbul

Tel: 0212 5326255 Fax: 0212 5325528

Avrupa Tel (Köln): 0177 2473203

KAPAK KONUSU

Tüm dünyanın bilmesi gerekir ki, Türkmenler, Irak'a gerilim ve istikrarsızlık değil, aksine barış, huzur, kardeşlik getirmek için çalışmaktadırlar. Türkmenlerin amacı; Irak'ın parçalanması, etnik temelde bölünmesi değil, aksine Irak'ın toprak bütünlüğünün korunması, farklı etnik ve dini gruplar arasında adalet ve hoşgörü temelinde bir işbirliği kurulmasıdır. Onlar, bu haklı mücadelelerinde Türkiye'den destek beklemektedirler.

100 yıldır Kanayan Bir IRAK'TA TÜRKMEN V

Türkmenler, Irak'a büyük topluluklar halinde hicret etmişlerdir. Bu hicret, Horasan'a vali olarak gelen "Übeydullah Bin Ziyat" döneminde -yani hicri 54 yılında- gerçekleşmiştir. Übeydullah Bir Zayid, Türkmenlerden 2000 okçu ve savaşçı seçip Irak'a göndererek Basra'da yerleşmelerini sağlamıştır. Yazılı belgeler Übeydullah Bin Ziyat'ın bu savaşçıları Basra'daki Irak limanına yapılan dış saldırılara karşı koymak ve Yemen'de isyan eden oymakları bastırmak için kullandığını belirtirler. Bu Türkmenler, Araplarla karışık Kuran-ı Kerim'in dili olan Arapçayı öğrenmiş ve Allah'ın rızası için İslam düşmanları ile savaşmayı sürdürmüşlerdir.

Türkmenlerin Irak'a Hicreti Başlıyor

Irak'a Türkmen hicreti, askeri nedenlerden dolayı devam etmiştir. Gelenler daha sonra Irak'ta yerleşip ticaret, sanayi, ziraat ve siyaset gibi değişik işlerde çalışmışlardır. Emanet ehli ve dürüst olan Türkmenler, Emevi

Devleti'nin ilgisini çekmiş büyük bir kısmı orduda önemli görevlere gelmiştir. Bu sayede de Türkmenler, Emevi Dönemi'nden bu yana Irak ve Arap tarihinde önemli bir rol almışlardır. Abbasi Dönemi'nde de bu etkinlikleri sürmüştür. Böylece Türkmenler birbirini takip eden dalgalar şeklinde Irak'a girip, Abbasilerin çatısı altında Araplarla kaynaşmışlardır. Hicri 145 yılında, Halife Ebu Cafer El-Mansur, Bağdat şehrini devletine başkent yaptıktan sonra, Türkmenlere de özel yerleşim alanları tahsis etmiştir.

Bu gerçekler, Osmanlı fetihlerinden asırlar önce de Irak'ta önemli bir Türkmen varlığı bulunduğunu göstermektedir. Bölgenin Osmanlı idaresine girmesinden sonra ise Türkmen nüfusu ve etkinliği daha da artmıştır.

Osmanlı seferi ile çok sayıda Oğuz Türk'ü Irak'a girmiş ve yerleşmiştir. 1638 yılında IV. Murat'ın Bağdat seferinin ardından kent, Emevi idaresinden çıkarılmış ve Osmanlı'ya sadık olan Türkmenler buraya yerleştirilmiştir. Yeni gelen ve eskiden burada olan Türklerle aynı yerde yerleşip kaynaşmışlar ve böylece Irak'ta tek bir Türkmen etnik grubu oluşmuştur.

Türkmenlerin bölgedeki Araplar ve Kürtlerle olan ilişkileri de hemen her zaman dostane ve barışçıl olmuştur. Hepsi de ortak bir Müslüman kimliğinde birleşen bu üç halk, Osmanlı yönetiminde geçen asırlar boyunca, barış ve huzur içinde yaşamıştır. Bölgede huzursuzluklar, çatışmalar ve baskılar ise, Osmanlı yönetiminin yıkılmasının ardından başlamıştır.

Türkmenlerin Davasına Türkiye Cumhuriyeti Destek Vermeli

Türkmenlerin vizyonu, kendileri tarafından şöyle ifade edilmektedir:

Türkmenlerin gözü tek hedefe kilitlidir: Türkmenlerin varlığı ve hakları anayasa teminatına kavuşturulsun, toprak bütünlüğü korunan Irak'ta hukukun üstünlüğüne ve insan haklarına saygılı, demokratik bir cumhuriyet kurulsun,

etnik ayrım yapılmaksızın bütün Irak halkına eşit haklar tanınsın, Arap ve Kürtlerin Türkmenleri asimile eylemlerine bir daha imkan vermeyecek yeni düzenlemeler yapılsın, kaybedilmiş bilimlüm hak ve hürriyetleri iade edilsin ve nihayet bütün bu düzenlemeler Türkiye'nin de teminatçı (garantör) devlet

olarak imzalayacağı bir anlaşma ile Birleşmiş Milletler'in kontrol ve takibine emanet edilsin, ayrıca Irak ile Türkiye ve diğer komşu devletler arasında ikili üçlü teminat anlaşmaları da aktedilsin ki tekrar kötüye dönüş mümkün olmasın. (http://www.iturkmen.subnet.dk/_864170.html)

www.harunyahya.net

Yara VARLIĞI

Irak Türkmenleri'nin Durumu

Osmanlı'nın Musul vilayetinin İngiltere tarafından haksız bir biçimde Türkiye'den alınmasıyla, Türkmenler Anadolu'dan koparılmışlardır. Bunun sonucunda, giderek daha fazla Arap milliyetçiliği temelinde tanımlanan bir ülkede azınlık durumuna düşmüş, bir yandan da bu milliyetçiliğe tepki olarak gelişen Türk milliyetçiliğinin hedefi haline gelmişlerdir.

Türkmenlere karşı Irak devletinin tavrı zaman içinde değişikliğe uğramış ve istikrarsız bir seyir izlemiştir. 1925'te ilan edilen anayasada hiçbir etnik gruptan söz edilmediği gibi Türkmenlerden de söz edilmemiştir. Ancak 1932'de Irak devletinin İngiliz mandasından çıkarak bağımsızlığını kazandığı günlerde, Irak'ın Milletler Cemiyeti'ne verdiği beyanname; Irak Türkmenlerinin haklarının korunacağı, varlıklarının tanınacağı, kendi dillerinde eğitim yapmalarına izin verileceği, Türk dilinin Türk bölgelerinde resmi dil olmasının

ötesinde, bu bölgelerde görev yapacak memurların mümkün olduğunca Türk kökenli olacağı konularında güvenceler verilmiştir. (Bilim Araştırma Vakfı, Musul, Kerkük ve Türkmenler İçin Gerçek Çözüm)

Irak'ta 1925 yılında çıkan ilk anayasa Kürtçe, Arapça ve Türkçe olarak basılmıştır. 1950 yılında hükümet, okullarda Türkçe dilinin kullanılmasını engellemeye başlamıştır. Daha sonra 24 Ocak 1970 tarihinde, resmi bir kanunla ilkokulda Türkçe eğitim yapma kararı aldıktan bir yıl sonra aynı hükümet, bu kararı yok sayıp okulları kapatarak Türkçe ile eğitim yapmayı yasaklamıştır. Türkmenlerin sıkıntılı dönemi ise, bütün Irak halkı için de son derece zor bir dönem olan Baas iktidarı yıllarıdır. Saddam Hüseyin'in kanlı rejimi ile özdeşleşen bu iktidar boyunca, Türkmenler büyük baskılara maruz kalmış ve bazı liderler tutuklanıp hapis-te yatmışlardır. Irak hükümeti devamlı olarak Türkmen nüfusunu azaltmaya çalışmıştır.

Nüfus Yapılanması

Bugüne kadar Irak'ta yayınlanan bütün istatistiki bilgiler, Bağdat'taki baskıcı rejimin asimilasyonist politikası gereğince gerçek dışı rakamlardan meydana gelmiş olup, Irak'ta yaşayan Türkler %2'lik bir oranla gösterilmiştir. Dolayısıyla yabancı araştırmacılar yayınladıkları eserlerinde ve özellikle ansiklopedilerinde hep bu yanıltıcı kaynaklara dayanmışlardır. İşin en ilginç yanı, Türkmen nüfusu üzerindeki hesapların ustaca yapılmamış olmasıdır. Irak Planlama Bakanlığı'nın yayınlamış olduğu bilgiler ışığında, yönetimin iddialarını basit bir matematiksel hesaplama çürütmek mümkündür. Irak Türkmen Cephesi'nin bir yayınında bu konuda şunlar yazılıdır: 1981 yılı istatistik tahminlerine göre 1.227.25 nüfuslu Musul, 402.067 nüfuslu Selahattin, 567.957 nüfuslu Kerkük, 637.778 nüfuslu Diyala ve 632.252 nüfuslu Erbil gibi Türkmenlerin bulunduğu vilayetlerin nüfus toplamı 3.467.269'dur. Aynı tahminlere göre

Irak'ın toplam nüfusu 13.669.689'dur. Irak'ta yayınlanan kaynaklarca Türk nüfusun %2'lik bir nispet ettiği iddia edildiğine göre, bölgede bulunan 3.467.269 nüfusun sadece 273.393'ü Türktür ki, bu da bölgeye göre %7.88'lik bir oran demektir. Yani Irak'ın Türklerle meskun vilayetlerinde "her 100 kişiden ancak 8'i Türk'tür" anlamına gelir. Ancak bölge gezildiği zaman bu rakamın gerçeklerden çok uzak olduğu hemen göze çarpmaktadır. Hatta bazı vilayetlerde bunun tersini iddia etmek, daha doğru ve daha mantıklı olur. Ayrıca 1960'a kadar Kerkük nüfusunun %95'inin Türk olduğu bilinmektedir. Ancak daha sonra güdülen Araplaştırma politikası nedeniyle, on binlerce Arap ailesi Kerkük'e yerleştirilmiştir. Bunun yanı sıra Kürtlerle meskun civar illerdeki köylerin yıktırılması, Kürtlerin de Kerkük'e göç etmelerine neden olmuştur. Dolayısıyla 1980'li yıllarda Kerkük'teki ezici Türk yoğunluğu zedelenmiş ve %95'lik oran, %75'e düşürülmüştür.

Dolayısıyla, Irak'ta gelmiş-geçmiş iktidarlar ve özellikle Saddam Hüseyin'in baskıcı rejimi her ne kadar Türk nüfusunu gizlemiş ve az göstermiş olsa bile, Kerkük, Erbil, Musul vilayetleri, Selahattin ile Diyala'nın ilçe ve köyleri ile Bağdat'ta yaşayan 300.000 civarındaki Türkmen nüfusunun en düşük rakamla iki milyonun üzerinde olduğunu ispatlamaktadır. (*Irak Türkmen Cephesi*, www.turkmencephesi.org)

Türkmenlerin yerleştiği bölgeler, Irak'ın kuzeyinin dağlık alanları ile

orta ve güney bölgeleri arasındadır. Türkmenlerin yaşadıkları bölge, kuzey doğudan güney batıya kadar bir şerit şeklinde Irak'ın kuzey batısındaki Telafer'den, güney doğusundaki Mendi'ye kadar uzanmaktadır.

Saddam Rejiminin Uyguladığı Zulüm

Arap Sosyalizminin en acımasız temsilcisi olan Sadddam Hüseyin döneminde (1980-2003), Türkmenlere uygulanan baskının dozu büyük ölçüde artmıştır. Bu baskıların bazı örnekleri şöyle sıralayabiliriz :

■ Birçok yerleşim yerinin Türkçe olan adları Arapçayla değiştirilmiştir.

■ Hamzalı, Beşir, Yaycı Kümbetler, Karahasan, Sarıtepe, Topuzova, Yahyaova gibi daha onlarca Türkmen köy ve yerleşim yeri yıkılmıştır.

■ Devrim Komuta Konseyi'nin 29 Ocak 1976 tarih ve 41 no'lu kararı ile Türkmenlerin yaşadığı Kerkük ilinin adı Al-Tamim olarak değiştirilmiş ve en büyük ilçesi olan Tuzhurmatu, Saddam'ın doğum yeri olan Tikrit'e bağlanmıştır.

■ 20 Ekim 1981'de 1391 no'lu karar ile Türkmenlerin Güney illerine tehcir edilmeleri kararlaştırılmıştır. Bu karar, son aylarda Kerkük'te yeniden uygulanmaya konulmuştur.

■ 27.09.1984 tarihinde 1081 no'lu karar ile Türkmenlerin arazilerinin istimlak edilerek güneyden getirilen Araplara dağıtılması sağlanmıştır.

■ Yine aynı konseyin 8 Nisan 1984 tarih ve 418 sayılı kararı ve 11 Eylül 1989 tarih ve 434

sayılı kararı ile Kerkük'te Türkmenlerin gayrimenkul satın almaları yasaklanmıştır.

■ Binlerce Türkmen, Irak yönetiminin insanlık dışı uygulamalarına maruz kalmıştır.

■ Irak yönetiminin ırkçı ve insanlık dışı uygulamalarının en açık örneği, Saddam kuvvetlerinin 31.08.1996'da KDP'nin daveti üzerine Erbil'e yaptığı baskın sırasında yaşanmıştır. Irak kuvvetleri ve güvenlik birimlerinin, Türkmen okullarına, kültür merkezlerine düzenlediği baskınlar sırasında 34 Türkmen öldürülmüş veya tutuklanmıştır. Tutukluların akıbeti hakkında bugüne kadar aileleri ve Türkmen cephesi sağlıklı bir bilgi elde edememiştir. Konu, BM İnsan Hakları Komisyonu'nun (A/51/496/add.18 Kasım 1996) raporunda tescil edilmiştir.

Ülkede Türkmen varlığını yok etmek için uygulanan yoğun asimilasyon politikaları son zamanlarda etnik temizlik boyutuna varmıştır. Kerkük'ten uzaklaştırılan Türkmenlerin sayısı 2002 yılında 1000 aileyi aşmıştır. Bunların yerine Arap aileler yerleştirilmiştir. Türkmenleri göç ettirmek ve yerlerine Arapları yerleştirme politikası çok eski bir politikadır ve Irak yönetimi tarafından yıllarca sistematik olarak yürütülmüştür.

Türkmenleri hedef alan diğer uygulamaların başlıcalarını sıralamak gerekirse:

■ Türkmenlerin kendi dilleri ile eğitim yapmaları yasaklanmıştır.

■ Resmi dairelerde bile aralarında ana dilleri ile konuşmaları yasaktır.

■ Türkmenlere gayrimenkul alım-satımı yasaklanmıştır.

■ Her türlü ticari aracın alım-satımı yasaklanmıştır.

■ Mahalle, köy ve şehirlerin Türkçe adları değiştirilmiştir.

■ Kerkük başta olmak üzere Türkmenlere ait verimli tarım arazileri, yönetim tarafından istila edilerek yönetime yakın kişilere dağıtılmıştır.

■ Türkmen bölgelerinde, camilerde Türkmence vaaz ve hutbe verilmesi yasaklanmıştır.

Yeni Yönetim Nasıl Olmalı?

Irak halkına 30 yılı aşkın bir sürediracı çektiren acımasız Baas diktatörlüğünün 2003 Nisanı'nda ABD müdahalesi ile yıkılması, Irak için yeni bir geleceğin başlangıcıdır. Ama bu gelecekte ülkedeki tüm etnik ve dini grupların haklarına saygı gösterilmesi zorunludur. Irak, ancak bu takdirde barış ve huzura kavuşabilir.

Türkmenlerin de dileği, demokratik, özgür ve güvenli bir Irak'ta yaşamaktır. Bunun için gerekli olan düzenlemeler, kendileri tarafından şöyle sıralanmaktadır :

Siyasal sistem; demokratik parlamenter rejim olmalıdır. Yönetim tarzı, temsili demokrasiye dayanan cumhuriyet olmalıdır. Bu yolla, parlamenter rejim aracılığıyla Irak Demokratik Cumhuriyeti'ni oluşturan toplulukların yönetimde nüfus oranlarına göre adil bir şekilde

söz sahibi olması gerçekleştirilebilir.

Irak'ın resmi dili, Irak halkının çoğunluğunu oluşturan üç topluluğa ait dillerdir.

Yasama organı; serbest, eşit, genel ve gizli oy, açık sayım döküm esaslarına göre, bağımsız yargı denetimi ve gözetimi altında, mevcut toplulukların nüfus oranına göre temsilini esas alan bir biçimde oluşturulmalıdır. Topluluklar kendi temsilcilerini doğrudan seçebilme hak ve yetkisine sahip olmalıdır.

Yürütme organı; parlamenter sistemin mantığına uygun olarak cumhurbaşkanı ve bakanlar kurulundan oluşur.

Cumhurbaşkanı, yasama organı tarafından nitelikli bir çoğunluk (üçte iki oran gibi) tarafından seçilmelidir.

Bakanlar kurulunda, bakanların dağılımında toplulukların nüfusuna göre temsili esas alınmalıdır.

Başbakan en fazla nüfusa sahip topluluk vekilleri arasından Cumhurbaşkanınca atanmalıdır. Nüfusa göre en fazla oya sahip ikinci ve üçüncü topluluk vekilleri arasından, mutlaka birer başbakan yardımcısı seçilmelidir. Topluluklara ait başbakan yardımcıları, ilgili topluluk vekillerince kendi aralarından belirlenmelidir.

Irak'ın yönetim biçimi; merkezi idare esas alınarak yetkileri ve imkanları artırılmış mahalli idarelerden oluşur. Merkezi idarenin taşra teşkilatını oluşturan illerin yönetiminde yöneticiler, toplulukların oranları esas alınarak seçimle işbaşına gelmelidir.

Kerkük

Erbil

Erbil

Musul

Sonuç; Osmanlı Vizyonu İle Irak'a Bakış

Türkiye'nin bu mücadeleye destek vermesi ise, kendisiyle aynı soydan gelen, aynı inancı paylaşan ve aynı dili konuşan mazlum bir halkın hakkını korumak anlamına gelmektedir.

Türkmenlerin haklı mücadelesini desteklemek, onları korumak, bunun için Türkmenler ile Kürtler ve Araplar arasında diyalog ve işbirliğini teşvik etmek ve buna öncü olmak Türkiye için çok önemli bir sorumluluktur. Türkiye sahip olduğu geleneksel barışçı dış politikayı ve tarihin kendisine yüklediği "Osmanlı vizyonu"nu birleştirerek bölgeyi kucaklamak ve bölge halkının tümünü kazanmak durumundadır. Bu ise ancak Türkmenleri ortak değerler üzerinde birleştirecek ve Türkiye'ye sempatiyle bakmalarını sağlayacak bir "kültür politikası" ve ekonomik entegrasyon başlatarak mümkün olmaktadır.

Mahalli idarelerin organları seçimle işbaşına gelmelidir. Mahalli idarelere bölgenin ihtiyaçlarını en iyi bir şekilde ve ülke çapındaki standartlarla da uyum içerisinde olmak şartıyla gerçekleştirilmesi için mali imkanlar tanınmalıdır.

Yargı yetkisi; Irak halkı adına bağımsız ve tarafsız mahkemeler tarafından yerine getirilir. Yüksek yargı üyelerinin belirlenip atanmasında, toplulukların nüfusa göre temsili esas alınmalıdır.

Herkes kişiliğine bağlı dokunulmaz, devredilmez ve vazgeçilmez haklara sahiptir.

Herkes dil, din, ırk, mezhep, cinsiyet ve felsefi inanç ve kanaat farkı gözetilmeksizin kanunların uygulanması açısından eşit haklara sahiptir.

Topluluklar, kendi dilleriyle eğitim ve resmi merciler önünde kendilerini temsil ve savunma hakkına sahiptir.

Topluluklar, kendi dilleriyle kültürel etkinliklerde bulunma, sözlü ve yazılı yayın yapma hakkına sahiptir.

Fertler, inanç ve ibadet hürriyetine sahiptir. İnancından dolayı kimse kınanamaz ve cezalandırılmaz.

Herkes mülkiyet ve miras hakkına sahiptir. Mülkiyet hakkına ilişkin getirilecek olan sınırlamalar, kamu yararı amaçlı olmalıdır. Kamulaştırmanın yapılması zorunlu hallerde, kanunla belirtilen şartlara uyularak gerçek bedelin ödenmesi esastır.

Irak Cumhuriyeti Silahlı Kuvvetleri ve Kolluk Güçleri'nin oluşumu ve yapılmasında toplulukların nüfusuna göre temsili esas alınacaktır. Mahalli bazdaki mevcut silahlı unsurların varlığına son verilecektir. Irak Cumhuriyeti uluslararası hukukun gereklerine uymayı ve anlaşmaları iç hukukunda uygulamayı kabul ve taahhüt eder. (Irak Türkmen Cephesi, "Türkmen Vizyonu", http://www.turkmencephesi.org/turkmen_vizyonu.htm)

Türkmen toplumunun büyük çoğunluğunun temsilcisi olan Irak Türkmen Cephesi, yukarıda açıklanan ve özetinde Irak'ta yaşayan bütün toplumların ve insanların her türlü (siyasi, idari, sosyal, ekonomik, kültürel

vb.) haklarının anayasal güvence altına alındığı toprak bütünlüğü ve siyasi birliği korunmuş bir Irak'ın oluşturulması kararlılığındadır.

Irak Türkmen Cephesi

Türkmenlerin siyasi hareket ya da partileri, 1970'li yılların sonunda ortaya çıkmıştır. Genel olarak bakıldığında, Kuzeyde Kürtler ile Orta ve Güney Irak'taki Şiiilerde olduğu gibi Bağdat yönetimlerine karşı muhalefet, Türkmenler arasında rastlanan bir durum değildir. Ancak ülkede gide-rek artan gerilim, Türkmenlerin de kendi haklarını korumak için birlikte hareket etmeleri ihtiyacını doğurmuştur. Bugün Türkmen mücadelesinin bayrağı, Irak Türkmen Cephesi tarafından taşınmaktadır.

24 Nisan 1995'te kurulan ve Türkmenlere ait parti ve kuruluşları birleştirmeye çalışan Irak Türkmen Cephesi, Irak Milli Türkmen Partisi, Türkmen Partisi ve Türkmen Birlik Hareketi'nin biraraya gelmesiyle kurulmuştur. ITC'nin hedefleri, Irak Türkmen halkı ve diğer halkların Irak'ın toprak bütünlüğü çerçevesinde meşru haklarına kavuşması, Irak'ta insan hakları ve özgürlüklerini gözetken demokratik ve çok sesli bir rejimin kurulması, Irak'ta yaşayan tüm etnik grup, din ve mezhepteki halklara eşit bir biçimde muamele edilmesi ve siyasi-idari yapının eşitlik esaslarına göre yapılandırılmasıdır. Erbil'de kurulan bu cephe, ilk kurultayını 4-7 Ekim 1997'de, ikinci kurultayını da 20-22 Kasım 2002'de gerçekleştirmiştir. ITC'nin Başkanı ise Sanan Ahmet Ağa'dır. ITC'nin kuruluşları ise şunlardır:

1- Türkmen Şurası: Şura'ya, Şura sekreterliği, denetleme ve disiplin kurulları bağlıdır.

2- Yürütme Konseyi: ITC Başkanı ve altı üyeden oluşan konsey Şura tarafından seçilir.

3- ITC Daireleri: Siyasi ve Dış İlişkiler Dairesi, Güvenlik Dairesi, Enformasyon Dairesi, Eğitim ve Kültür Dairesi, Sağlık Sosyal ve Yardım Kuruluşları Dairesi, Araştırma ve Planlama Dairesi'dir.

MOLEKÜL MUCİZESİ

HARUN YAHYA

20. yüzyıl büyük savaşların, soykırımların, katliamların yaşandığı çok kanlı bir asır oldu. Bu yüzyıl boyunca on milyonlarca insan savaş ve çatışmalar nedeniyle hayatını kaybetti, milyonlarcası yaralandı, sakat kaldı, milyonlarcası da evinden, yurdundan çıkmak zorunda kaldı. Yıllar süren savaş ekonomisi insanları her geçen gün daha büyük bir sefaletle doğru sürükledi, açlık ve salgın hastalıklar nedeniyle toplu ölümler yaşandı. Bu savaşlar sırasında en çok zulüm görenler ise savunmasız insanlar, kadınlar, yaşlılar ve masum çocuklar oldu.

Bu savaşların ve zulümlerin sorumlusu çeşitli ideolojilerdi. Bunların başında ise, materyalist felsefeyi savunan, her türlü manevi değeri kökünden reddeden komünizm geliyordu. Komünist hükümetlerin

iktidarda olduğu ülkelerde savaşların yıkıcı etkilerinin yanısıra, insanlara sistemli bir zulüm ve beyin yıkama politikası uygulandı.

Her türlü ahlaki ve manevi değeri kendilerine düşman bilen komünist yönetimlerin en büyük hedefleri ise dini değerler oldu. Komünist liderlerin insanların dini inançlarını yok etmek ve tüm dini kurumları ortadan kaldırmak için başlattıkları kampanya zaman içinde meyvelerini verdi ve günümüzdeki ahlaki açıdan çökmüş toplum modeli ortaya çıktı.

Mafyanın ülke ekonomisine hakim olduğu, gençlerin uyuşturucu ve alkol bataklığına saplandığı, fuhuşun en yaygın meslek haline geldiği ve çocukların dahi fuhuş bataklığına itildiği bu toplum modeli,

Ka Matery

dine düşman komünist ahlakın sonuçlarını gözler önüne serdi.

Aslında bu çarpık sistemin bugün geldiği durumu daha iyi anlayabilmek için Rusya ve Çin gibi ülkelerin karanlık tarihlerine kısaca bir göz atmak yeterlidir. Çünkü bu ülkelerdeki halk, dini ve ahlaki değerlerden uzaklaştırılmak için çok uzun süreli bir eğitime tabi tutulmuş, sadece maddenin var olduğuna şartlandırılmış ve tüm manevi değerlerden uzaklaştırılmıştır. Bunun sonucunda ortaya çıkan ise dinin karşıtı olan ideolojilerin insanlığa maddi ve manevi olarak yıkımdan başka bir şey getirmeyeceğinin ispatı olmuştur.

Materyalizmin Yılları

ve bu girişimlere de kimse karşı koyamamıştı. Çünkü karşı koyanların sonu herkes tarafından çok iyi biliniyordu. Uyguladığı politikalarla yakın çevresinin dahi nefretini kazanan Lenin 1924'te ölünce Komünist Parti'nin başına dünyanın en kanlı diktatörü sayılan Stalin geçti.

Stalin'in ilk önemli icraatı, Rusya nüfusunun yüzde 80'ini oluşturan köylülerin tarlalarına devlet adına el koymak oldu, bütün mahsuller silahlı görevliler tarafından toplandı. Bunun sonucunda, çok şiddetli bir açlık baş gösterdi, milyonlarca kişi yaşamını yitirdi. Kazakistan nüfusunun yüzde 20'si açlıktan öldü. Kafkasya'daki ölü sayısı 1 milyonu aştı. Stalin, bu politikasına direnmeye çalışan yüz binlerce insanı, Sibirya'daki çalışma kamplarına yolladı. Tutsakların çok ağır şartlarda ölesiye çalıştırıldıkları bu kamplar, bu insanların çoğuna mezar oldu. Öte yandan on

yola çıkarak ideal bir toplum modeline ancak komünist bir devrimle ulaşılabileceği sonucuna varmışlardı. Dine karşı çok büyük düşmanlık besleyen bu iki ideolog, fikirlerini hayata geçirebilmek için de öncelikli olarak dinin ortadan kaldırılması gerektiğini savunmuşlardı.

Rusya'ya Çöken Karanlık

Rusya'da "Bolşevik" adı verilen komünist militanlarla gerçekleştirdiği 1917 Devrimi ve onu izleyen kanlı bir iç savaştan sonra iktidarı ele geçiren Lenin, kendinden sonra nasıl bir politika izleneceğinin de işaretlerini vermişti. Kendisine ve komünist sisteme karşı gelen herkesi kurşuna dizdirmiş, ülkede yaşanan iç savaş tam üç yıl sürmüş, Rusya tam bir harabeye dönüşmüştü. Lenin bu kanlı savaş sonunda dünyanın ilk totaliter tek parti diktatörlüğünü kurmuştu. Bu dönemde Rusya ekonomik açıdan tam bir felce uğramıştı, fakir halktan zorla vergi alınıp, açlık ve sefaletin dozu giderek artırılıyordu. Üretim alanları, fabrikalar, işletmeler devletleştirilmiş

Materyalizmin Ahlak Anlayışı

Diyalektik materyalizmin kurucuları ve komünist ideolojinin fikir babaları olan Karl Marx ve Friedrich Engels koyu birer ateisttiler. Evrendeki tüm gelişmelerin çatışma (diyalektik) sayesinde elde edildiğini iddia etmiş, bu düşünceden

Lenin ve Stalin'in Mirası

Günümüz Rusya'sında ve eski Doğu Bloku ülkelerinde yaşanan şiddetli ahlaki dejenerasyon da Lenin, Stalin, Brejnev gibi komünist diktatörlerin yönetimi altında, Sovyet toplumundaki tüm manevi değerlerin ortadan kaldırılmasının bir sonucudur. Çünkü bu toplumların çoğunluğunu oluşturan dinsiz ve her türlü ahlaki değerini yitirmiş insanlar öldürmeyi, çalmayı ve fuhuş yapmayı normal görmektedirler.

binlerce insan, Stalin'in gizli polisleri tarafından idam edildi. Aralarında Kırım ya da Türkistan Türkleri'nin de bulunduğu milyonlar, Rusya'nın uzak köşelerine zorla göç ettirildi.

Stalin, tüm bu kanlı politikaları sonucunda yaklaşık 20 milyon insanı katletti. Stalin döneminde devlet terörü sadece sistemi eleştirenlere ve aydınlara zarar vermekle kalmamış, herkes kendini tehdit altında hisseder hale gelmişti. En ufak bir "muhalefet"i olduğu düşünülen insanlar, kitleler halinde toplama kamplarına dolduruluyor ve katlediliyordu. Stalin terör sayesinde ülkenin tümü üstünde mutlak iktidarını kurdu. 25 yıl iktidarda kalan Stalin öldükten sonra geride kalan, fakir ve zavallı bir halktı.

Kızıl Çin'in Terör Politikası

Stalin, komünist devrim projesini Rusya'da hayata geçirip arkasında 20 milyon ölü bırakırken, bir başka komünist rejim de Çin'de kuruldu. Mao Che Tung'un önderliğindeki komünistler, uzun bir iç savaş sonucunda, 1949 yılında, iktidara geldiler. Mao, 1949'dan 1976 yılına kadar Stalin gibi, baskıcı ve kanlı bir rejim kurdu. Maocu dönem olarak bilinen sürede Çin, sayısız politik idama sahne oldu. Orduyu oluşturan ve "Kızıl Muhafızlar" adı verilen kadın ve erkek komünist militanlar, ülkeyi tam bir terör ortamına sürükledi.

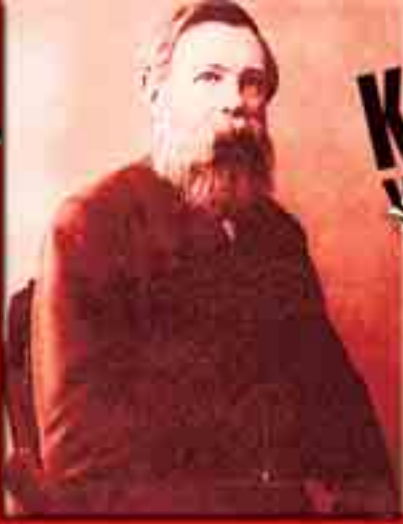
"Sosyalist değişme ve eşitlik hakları" adı altında uygulanan politikalar sonucunda daha önce Rusya'da yaşanan açlık ve şefalet Çin'de de yaşanmaya başlandı. Kendisini yoksulların sığınağı ve halkın kurtarıcısı olarak gösteren komünist dikta yönetimi, Rusya örneğinde olduğu gibi halkın tarlalarına, hayvanlarına, ürünlerine ve tüm mülklerine el koydu.

İktidardakiler ve yandaşları giderek zenginleşirken "hakları savunulduğu" iddia edilen halk ise açlıktan ölüyordu. Ülkede ekonomik

sorunlar gitgide büyüdü ve sorunların çözülmesi için radikal reformlara gidildi. Denenen her reform toplumsal kargaşayı daha da artırdı. Her başarısızlığın karşılığında yüzbinlerce hatta milyonlarca insan öldü. Coğrafi dağılımı son derece geniş olan ülkede, Mao, kendi halkına ve özellikle de azınlıklara karşı büyük bir soykırım uyguladı.

Her türlü yetkiyi elinde bulunduran komünist parti hiyerarşisi ve diktatör Mao, ülkeyi tamamen içe kapatarak, basın-yayın ve haberleşme özgürlüğünü kendi tekeline aldı. En ufak bir eleştiri veya hükümet politikasının sözlü bir protestosunun karşılığı ise idam oldu. Azınlıkların kültürünü, tarihini, dil zenginliğini anlatan ve yazan yazarlar, sanatçılar ve bilim adamları bu kanlı dikta tarafından toplu halde yok edildiler. Halen Komünist Çin'de gelişen olayları BM dahil hiçbir kurum ve kuruluş doğru ve eksiksiz olarak öğrenememektedir. Bu konudaki en önemli örnek Doğu Türkistan'da Uygur Türkleri'ne karşı yürütülen soykırımdır. "Gerçek kurtuluşa götürecek tek yol" aldatmacasıyla hareket eden komünist rejim, "kesintisiz ve durmaksızın

Kanlı
Materyalizmin
Kızılları

komünizme varış" hedefi için bu halka karşı yıllarca insanlık dışı işkenceler yapmış, acımasızca zulmetmiştir.

Din Yerine "Kızıl Kitap"

Dini inançların yok edilmesi her komünist rejimin temel hedefidir. Bunun için sistemli bir baskı ve propaganda yöntemi uygulanır. Dini inançların yerini ilahlaştırılmış liderlerin ürettikleri felsefeler alır. Çin'de de Mao döneminden itibaren insanların elinden din ve vicdan hürriyetleri alındı. Din adamları korkunç işkencelere maruz kaldılar, camiler ve ibadethaneler kapatıldı. Materyalist sistemin önünde en büyük ve yıkılmaz engel olarak duran dinin anlatılması yasaklandı.

Okullarda öğrencilere Mao'nun sapkın felsefesini anlatan "Kızıl kitap" okutuldu. Manevi değerleri tamamen reddeden materyalist felsefe çocuk yaşlardan itibaren insanlara aşılandı. Komünist ideolojinin aile kurumunu ortadan

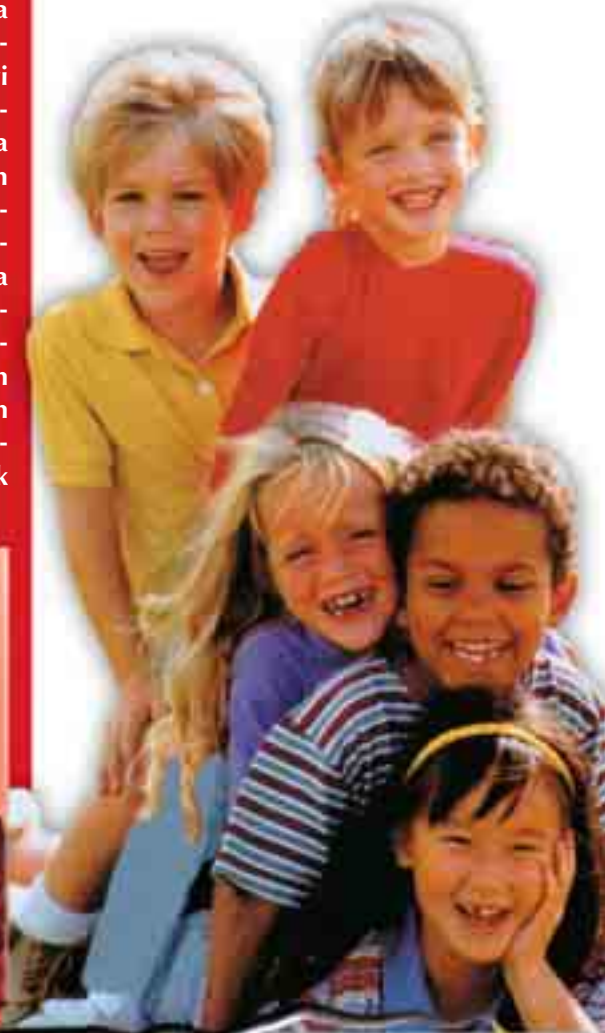
kaldırma hedefine yönelik olarak aileler bölünmüş, çocuklar kreşlerde büyütülmüş ve aileler senede ancak bir defa biraraya gelmiştir. (Harun Yahya, *Komünizm Pusuda*)

Komünizmi en iyi şekilde uygulamaya geçirmek amacıyla Rusya ve Çin'de yapılanlar ve sonunda ortaya çıkan durum çok iyi değerlendirilmelidir. Çünkü bugün dünyanın dört bir yanında hala komünizmin yayılması için çabalar yürütülmektedir. Komünizmin geldiği bir ülkenin uğrayacağı son ise Rusya'dan veya Çin'den farklı olmayacaktır. Ayrıca Darwinizm'i temel alan materyalist bir felsefeyi telkin eden her türlü siyasi ve sosyal sistemin de Rusya veya Çin'den farklı sonuçlar doğurmayacağını bilmek gerekir.

Materyalizme Karşı Tek Çözüm

Yüzyıllardır insanların karşı karşıya oldukları sorunlara çözüm getirilememesinin nedeni çözümün hep yanlış sistem ve inançlarda aranmış olmasıdır. Oysa çözümü, tüm insanlar arasında adaletin, huzurun, refahın ve barışın sağlanacağı evrensel bir gerçekte aramak gerekir. Dünyayı sorunları ile kabullenmek, tüm sorunların çözüldüğü bir ortamı uzak ve erişilmez görmek büyük bir hata olur. Çünkü tüm insanları yaratan Allah onların en rahat edecekleri, refah, huzur ve güven içinde yaşayacakları sistemi de yaratmış ve bunu insanlara Kuran aracılığı ile bildirmiştir. Allah Kuran'da bunu **"Biz Kitabı sana, herşeyin açıklayıcısı, Müslümanlara bir hidayet, bir rahmet ve bir müjde olarak indirdik."** (Nahl Suresi, 89) ayetiyle bildirmiştir.

De ki: "Hak geldi,
batıl yok oldu.
Hiç şüphesiz
batıl yok olucudur."
(İsra
Suresi, 81)

Toplum Sorunları Tedavisi

**Vicdan sahibi
her insan, içinde
yaşadığı toplumun sorunları
hakkında düşünür
ve bunlara bir çözüm
bulma ihtiyacı hisseder.
İnsan vicdanının bir gereği
olan bu "çözüm" isteği,
aynı zamanda Allah'ın
Müslümanlar için belirlediği
bir görevdir. Kuran'a göre
her Müslüman "iyiliği
emredip kötülüğü engelle-
mek"le sorumludur.**

Peki içinde yaşadığımız çağda bu görev nasıl yerine getirilecektir?

Elbette her vicdanlı insan, bu görevi yakın çevresindeki insanlara öğüt vererek, onları ahlaklı olmaya teşvik ederek gerçekleştirebilir. Bir baba oğluna adaleti, dürüstlüğü, şefkati, tevazuyu öğretebilir. Onu insanların haklarını yememesi, riyakarlıktan kaçınması, yalan söylememesi, kendisini yaratmış olan Allah'a karşı taşıdığı sorumluluğu bilmesi ve bu şuurla

yaşaması için eğitebilir. Eğer toplumdaki her sorumluluk sahibi insan böyle davranırsa, kuşkusuz toplum da büyük ölçüde "iyiliği" benimsemiş ve "kötülükten men edilmiş" bir toplum olacaktır.

Toplumsal Hastalıkların Kökenini Teşhis Edebilmek

Günlük gazetelerin bir kısmında bazı sayfalar dramatik olaylara ayrılmıştır. İşin dikkat çeken yanı, bu olaylar sayıca o kadar çoktur ki, gazeteler bu gibi haberlerle dolup taşmaktadır. Basit bir anlaşmazlık sonucunda birbirlerini bıçaklayanlar, yaşlı babasının mirasına konmak için onu acımasızca öldüren hain evlatlar, çalıştığı şirketi dolandıran işçiler, çalıştırdığı insanlara hiçbir merhamet göstermeyen zalim patronlar ve saymakla bitmeyecek facialar...

Birçok insan bunları "normal" ve "kaçınılmaz" olaylar gibi görebilmektedir. Oysa bunlar gerçekte toplumda yayılan "çarpık dünya görüşü"nün sonuçlarıdır. Küçük yaşlardan itibaren; "bu dünyaya bir kez geliyorsun, tadını

çıkarsan", "hayat bir kavgadır, güçlüler kazanır", "eğer sen ezmezsen, başkaları seni ezer" gibi telkinler altında yetişen, seyrettikleri filmlerde, dinledikleri şarkılarda sürekli olarak bu mesajlarla beyni yıkanan bir kitle oluşmaktadır ve söz konusu "üçüncü sayfa haberleri", bu gibi insanların yaptıklarını içermektedir.

Üçüncü sayfa haberlerinin kahramanları, genellikle toplumun eğitimsiz kesimidir. Daha eğitilmiş kişiler ise aslında aynı dünya görüşünün gerektirdiği suçları yine işlemekte, ama bunu daha örtülü ve profesyonelce gerçekleştirdikleri için çoğu zaman bunlar ortaya çıkmayabilmektedir. Birçok toplumu etkisi altına alan bu ahlaki çürüme herkesçe bilinmekte, ama bir türlü çözümü bulunamamaktadır. Bunun bir sebebi, başta belirttiğimiz gibi bu çürümenin "normal" görülmesidir. İkinci bir sebep ise, çoğu insanın bu çürümenin gerçek sebebinin fark edememesidir. Sorunun sadece polisiye tedbirlerle, teftiş mekanizmalarının güçlendirilmesiyle çözülebileceğini sanmakta ve yanılmaktadırlar. Elbette

msal runların isi

söz konusu "teknik" tedbirler gereklidir, ama asıl çözüm toplumdaki bu hastalığın fikri kaynağını bulmak ve bu hastalığı eğitimle tedavi etmektir.

Topluma Zarar Veren Düşüncelerin Dayandığı Felsefeler

Bazı insanlar felsefi görüşlerin bir toplumu çok az etkilediğini, sadece felsefecileri ilgilendiren bu görüşlerin "sokaktaki adam" olarak nitelendirilen halkın çoğunluğunu hiç ilgilendirmediklerini zannederler. Oysa durum hiç de öyle değildir. "İnsan nedir", "ne için vardır" ve "ne için yaşamaktadır" gibi temel sorulara verilen felsefi cevaplar, bir toplumu çok derinden etkiler. (Harun Yahya, *Kuran'ı Rehber Edinmek*) Gerçekten de bu sorular üzerinde düşünen insanlar, toplumun çok küçük bir kesimidir. Ama topluma yön veren de bunlardır. Bu kesim üniversitelerde, medyada, pek çok bilimsel kurumda, sanat ve edebiyat alanında, sinemada, televizyonda ve insanları yönlendiren her türlü kurumda güçlü ve hakim durumdadır.

İşte, topluma "hayat bir kavgadır, güçlüler kazanır", "eğer sen ezmezsen, başkaları seni ezer" gibi telkinleri verenler de bunlardır. Peki bu "eğitilmiş" kesim, söz konusu düşünceleri nereden öğrenmektedir? Düşünce dünyasına baktığımızda, toplumu bir savaş meydanı, bir "arena" gibi gören felsefenin ne olduğunu da kolaylıkla bulabiliriz: Bu felsefe, Darwin'in evrim teorisinin sosyal bilimlere uyarlanmasıdır.

Yerli Sosyal Darwinizm

İşte "ahlaki dejenerasyon" dediğimiz olgunun temelinde, söz konusu Sosyal Darwinist ideoloji yatmaktadır. Üçüncü sayfa haberlerine malzeme olan insanlar, Darwinizm'i duymamış bile olabilirler. Ama onların etkiledikleri "kanaat önderleri", Darwinizm'e inanmakta, kendilerini Allah'ın yaratmış olduğunu ve O'na karşı sorumlu kullar olarak değil de, tesadüfen türemiş ve tek amacı çıkarını korumak olan, maymunların akrabası gelişmiş hayvanlar gibi görmektedirler. Nitekim gazetelerinde, dergilerinde, ekranlarında bu Darwinist mesajı düzenli olarak vermektedirler. Bazı gazetelerde sık sık rastlanan "Atalarımız Maymundu", "Darwin Haklı Çıktı" gibi haberler, bilinçli bir propagandanın ürünüdür.

Oysa bu insanların hepsi büyük bir yanılgı içindedirler. İnsan Darwinizm'in iddia ettiği gibi tesadüflerin ürünü bir hayvan değildir. İnsanı hiçbir şeye muhtaç olmayan Allah yaratmıştır ve insan O'nun öğrettiği ahlaka göre yaşamakla sorumludur. Ve bilim, Darwinist propagandanın aksine, akılcılıktan uzak Darwinizm'i değil yaratılış gerçeğini doğrulamaktadır.

İşte bu nedenle, günümüz Müslümanlarının "iyiliği emredip kötülükten men etme" görevinin içinde, söz konusu Darwinist felsefenin yıkılması ve insanların bu aldatmacadan kurtarılmasının büyük bir yeri vardır. Toplumdaki hastalıklara karşı getirilecek çözümlerin başında bu gelmektedir.

Önemli olan, insanlara "acımasız olun, kimseyi umursamayın, çalın, öldürün, dolandırın, nasıl olsa hayvandan türeyen bir yaratıksınız ve ölünce yok olacaksınız" diye fısıldayan sesin susturulmasıdır. Bu ses susturulduğunda, bununla uyuşturulmuş olan kitleler de gerçekleri görecek ve bu dünyada ne için var olduklarını anlayacaklardır.

De ki: "Hak geldi, batıl yok oldu. Hiç şüphesiz batıl yok olucudur." (İsra Suresi, 81)

sından ibaret olan "Sosyal Darwinizm"dir. Darwin, canlılığın tesadüfler sonucunda ortaya çıktığını ve "yaşam mücadelesi" sayesinde geliştiğini öne sürmüş, insanın da bir hayvan türü olduğunu dolayısıyla "orman yasaları"nın insanlar için de geçerli olduğunu iddia etmiştir. Hiçbir bilimsel dayanağı olmayan bu iddia, bilim maskesine bürünerek yayılmış ve 19. yüzyılın ikinci yarısı ile 20. yüzyıla damgasını vurmuştur. Darwinist "çatışma" kavramı, Marksistler tarafından "sınıf çatışması", ırkçılar tarafından "ırk çatışması", kapitalistler tarafından ise "bireysel çıkar çatışması" olarak yorumlanmış ve büyük bir tutkuyla benimsenmiştir. Darwinizm, özellikle bir toplumun içindeki eşitsizlikleri, çıkar çatışmalarını meşrulaştırmış ve "büyük balık küçük balığı yutar" düşüncesinin sözde bilimsel dayanağı olmuştur. Sosyal Darwinizm'in Amerika'daki önde gelen sözcülerinden biri olan William Graham Sumner, bu zihniyeti şöyle özetlemiştir: "Toplumda bir insanı yukarı kaldırmak demek, başkasının üzerine basmak demektir."

Özgürlüğün

Özgürlük, hemen hemen her toplum ve ideolojiden kişinin hemfikir olduğu ve savunduğu bir kavramdır. İnsanlık tarihindeki çatışmaların, savaşların çoğundaki amaç, özgürlüğü kazanmak olmuştur. Bu, özgürlük kavramının insanlar için taşıdığı önemi ortaya koymaktadır. Kimi zaman insanların tüm sıkıntılardan kurtuluşunun, sadece özgürlükten ibaret olduğu bile düşünülmüştür. Hatta bazı dillerde, "özgürlük" ve "kurtuluş" için aynı kelimeler kullanılmaktadır.

Özgürlük kavramının önemi hakkında oluşmuş olan fikir birliği, özgürlük kavramının anlamı söz konusu olduğunda bir anda dağılır.

Batı düşüncesinin özgürlüğe verdiği anlamı şöyle özetleyebiliriz: Özgürlük, insana, diğer insanlar (toplum) ya da devlet -veya başka herhangi bir kurum- tarafından hiçbir kısıtlama ve baskı yapılmamasıdır. İnsanın özgürlüğünü ancak toplumun ya da baskıcı bir devletin koyduğu sınırlamalar engeller. Bu nedenledir ki, "özgürlük" kelimelerinden türemiş olan liberalizm, bireyin en önemli varlık olduğunu savunur ve ona özgürlük sağlamak için devletin müdahalesinin en aza indirilmesi, toplumun da olabildiğince hoşgörülü olması gerektiğini savunur.

Özgürlük hiçbir sınır ve kural kabul etmemek olarak tanımlandığında ise bunun sonucu anarşizme kadar gitmektedir. Çünkü anarşizm, devletin ve tüm toplumsal kurum ve kuralların yok edilmesini savunmaktadır ki, liberalizme göre bile, özgürlüğün en üst (ancak güvensiz) düzeyi budur.

Ancak başta da belirttiğimiz gibi, tüm bunlar, özgürlüğün modern Batı düşüncesi tarafından yapılmış olan tarifinin sonucunda ortaya çıkan düşüncelerdir. Bu tarifi kaynağı ise Hümanist düşüncedir. (Harun Yahya, İmtihanın Sırrı)

Hümanizmin Özgürlük Tarifi

Hümanizm, 15. yüzyıl Avrupa'sında Kilisenin öğretilerine karşı gelişen düşünce akımıydı. Hümanistlerin amacı, evrenin ve insanın varlığı ile ilgili olarak Kilise'nin öğrettikleri dışında yeni bir açıklama getirmekti. Bu yeni açıklamaya kaynak

ikinci yöndü. Bu ikinci "şeytani" yönden kurtulmak ise, ancak dinin kurallarına uymakla, hatta çile ve sabırla mümkün olabilirdi.

Hümanizm işte bu "iki yönlü ruh" kavramını reddetti ve insanın bir bütün olarak iyi, güzel ve doğru olduğunu savundu. Bu felsefeye göre, insanın ruhunda bir sorun olmadığı için, mümkün olduğunca

özgür bırakılması gerekiyordu. İyiliklerle dolu olan insan ruhu serbest bırakıldıkça da en güzel ve en doğru yolu kendi kendine bulabilirdi! Oysa Hümanizmin ortaya attığı söz konusu "tek yönlü ruh" iddiası, insanlar için

kurmanın mümkün olabileceğini öne sürdüler. Sosyalizm, mevcut "düzen" değiştiğinde insanların kolayca birbirlerini sömürmekten vazgeçeceklerini ve "sınıfsız toplum"un kurulacağını iddia etti. Liberalizm ise, insanların özgürleştirilmeleri (devlet ve toplum baskısından kurtarılmaları) halinde, ideal bir toplum oluşacağını öne sürdü.

Oysa devletin ya da toplumun baskısının ortadan kaldırılması beklenen sonucu vermiyor, insanları mutlu etmeye yetmiyordu. O nedenle, liberalizmin verdiği özgürlüğe karşı, Eric Fromm'un "Özgürlükten Kaçış" adını verdiği tepki gelişti. Faşizm ve Nazizm, liberalizmin verdiği "özgürlük"ten yüz çeviren ve güçlü bir otoriteye itaat etme isteği duyan topluluklar tarafından iktidara getirildi.

Bugün Batı toplumlarının içinde bulundukları toplumsal yapı, modern Batı felsefesi tarafından tarifi yapılan "özgürlük" kavramının, insanın kurtuluşunu sağlamadığını göstermektedir. Batının içine düştüğü derin belirsizlik ve güvensizlik ve giderek artan çarpık metafizik arayışlar hümanist felsefenin iflasının sonucudur.

Çünkü kurtuluş (yani "felah") için gerekli olan özgürlük; modern Batı düşüncesinin dar düşünce kalıpları ile anlaşılamayacak kadar geniş bir anlam içermektedir.

Kuran'a Göre Nefs, Felah ve Özgürlük

Batı'nın yanlış özgürlük ve kurtuluş kavramlarının temelindeki yanlış, yukarıda sözünü ettiğimiz hümanizm kaynaklı insan ruhunun "tek yönlü" olduğunu iddia eden batıl bir inançtır.

Oysa ilim bakımından herşeyi kuşatan yüce Allah, gerçeği Kuran'da şu şekilde bildirmektedir.

"Güneşe ve onun parıltısına andolsun, Onu izlediği zaman aya,

Onu (güneş) parıldattığı zaman gündüze, Onu sarıp-örttüğü zaman geceye, Göğe ve onu bina edene,

bulabilmek için de, Kilise öncesindeki putperest (Pagan) Avrupa kültürlerine geri döndüler. Eski Yunan ve Roma kaynaklarından yola çıkarak Allah'ı inkar eden ve insanı herşeyin merkezine koyan hümanizm düşüncesini ortaya attılar. Her alanda yeni bir açıklama getirme iddiasında olan hümanizm, insan ile ilgili görüşlerini bunlara temel olarak alıyordu. Kilise, Kitab-ı Mukaddes'in verdiği temel doğruların bir sonucu olarak, insanın ruhunda iki ayrı yön olduğunu bildiriyordu. İlki, ilahi yöndü ve tüm iyilikler buradan kaynak buluyordu. Diğer ise, şeytani yöndü. İnsanın bütün hırslarının, bencilliklerinin, günahlarının kaynağı bu

bir aldatmacaydı. Papa XIII. Leo, modern dünyanın içine düştüğü bu aldaniş, 1884 yılında yayınladığı "Humanum Genus" adlı ünlü fermanında özellikle vurguluyordu. Yeni hümanist kültürün ardında, masonluk adı altında toplanan din karşıtı güçleri gören Papa şöyle demişti:

"Masonluğun kabul ettiği ve topluma empoze etmeye çalıştığı yegane ahlak, 'sivil' ya da 'bağımsız' ahlak dedikleri ve her türlü dini düşüncüyü görmezlikten gelen bir ahlak çeşididir... Ancak insanın doğası fazilete olduğu kadar günaha ve kötülüğe de eğilimlidir. Bu nedenle de, dinin yol göstericiliği olmadan dürüst ve mutlu bir yaşam kurulamaz."

"Tek Yönlü Ruh" inancının iflası

Hümanizmin "tek yönlü ruh" inancı, daha sonra ortaya atılan bütün ideolojilerin ortak noktası oldu. Din karşıtı ve sözde modern olan bu ideolojiler, bazı toplumsal düzenlemelerle ideal bir toplum

Yere ve onu yayıp döşeyene, Nefse ve ona 'bir düzen içinde biçim verene', Sonra ona fücürünü (sınır tanımaz günah ve kötülüğünü) ve ondan sakınmayı ilham edene (andolsun). Onu arındırıp-temizleyen gerçekten felah bulmuştur. Ve onu örtüp-saran da elbette yıkıma uğramıştır." (Şems Suresi, 1-10)

Yüce Allah'ın ayetlerinde de bildirdiği gibi, Rabbimiz insanı yaratırken nefesine (benliğine) hem kötülük, hem de ondan sakınma, yani iyilik ilham etmiştir. İnsan ancak, içinde bulunan bu iki güçten, vicdanını kullanarak kurtuluşa erer. Nefsi insanı daima bencil ve kıskanç olmaya iter. Güvensizlik ve gelecek korkusu aşılır. Sonu gelmeyen bir tutku ve hırs içinde çırpınmasına neden olur. Nefsinin içindeki kötülüğün varlığını kabul ederek ondan sakınması ona felahı, yani kurtuluşu getirecektir. Allah bu gerçeği Kuran'da şu şekilde bildirmiştir.

"... kim nefsinin 'cimri ve bencil tutkularından' korunmuşsa, işte onlar, felah (kurtuluş) bulanlardır". (Haşr Suresi, 9)

Gerçek özgürlük ise müminin vicdanını kullanarak sahip olduğu felah ve kurtuluştur. İnsan sadece tutkularının esiri olmaktan kurtulduğunda özgürleşir. Artık onun yaşamının amacı, söz konusu sonu gelmez tutkuları tatmin etmek değil, yalnızca Allah'ın hoşnutluğunu kazanmaktır.

Böylece Allah'a kul olmakla Allah'ın dışındaki herşeyden özgürleşir. Nitekim bu gerçeği bilen Hz. İbrahim babasına şöyle seslenmiştir: "Babacığım, işitmeyen, görmeyen ve seni herhangi bir şeyden bağımsızlaştırmayan şeylere niye tapıyorsun?" (Meryem Suresi, 42) Aynı şekilde, İmran'ın karısı, dünyaya getireceği bebeği için şu duayı etmiştir: "Rabbim, karnımda olanı, 'her türlü bağımlılıktan özgürlüğe kavuşturulmuş olarak' Sana adadım, benden kabul et. Şüphesiz işiten bilen Sen'sin Sen". (Al-i İmran Suresi, 35)

Bütün Resuller, insanları nefislerinin bencil tutkularına kapılmaktan ya da başka insanlara kul olmaktan kurtulup yalnızca Allah'a kul olmaya davet etmişlerdir. İnsanlar, yaratılış amaçlarına aykırı olan bu bağımlılıklardan kurtuldukları özgürleşirler. İşte bu nedenledir ki, Kuran'da Resul, müminlerin "ağır yüklerini, üzerlerindeki zincirlerini indiren" kişi olarak tarif edilmiştir. (Araf Suresi, 157)

Unutulmamalıdır ki, özgürlüğe ancak Allah'a gerçek anlamda iman edildiğinde sahip olunabilir. Allah dışında tapılan dünyaya ait herşey, kişiyi kendisine esir edecek ve hiçbir zaman kurtulamayacağı bir esaret altına sokacaktır. Gerçek özgürlük, yüce Allah'ın ayetinde de bildirildiği gibi ancak her türlü bağımlılıktan özgürlüğe kavuşturulmuş olarak Allah'a adanan bir yaşamla mümkün olacaktır.

www.mercek.org
Dergimizle Birlikte
2 VCD HEDİYE!
3.000.000 TL

AYLIK BİLİM VE KÜLTÜR DERGİSİ

MERCEK

Ayısı 25
Temmuz 2002
192109 2002 07

● Kuran'dan Cevaplar ● Uyum ve Simetri ● Biomimetik ve Mimari

MATRIX FELSEFESİ ve

“Gerçek Nedir?”

Gökyüzünde Dolaşan

Su Tankları

Romantizmin

Fiziksel Tahribatları

HARUN YAHYA'nın
eserlerinden
faydalanılmıştır.

İslam, barış, sevgi ve hoşgörü dinidir. Ancak günümüzde bazı çevreler, İslam'ı yanlış tanıtmaya çalışmaktadırlar. Yeryüzünü bir "barış ve esenlik yurdu" haline getirmeyi emreden İslam dinini, bunun tamamen zıddı bir şekilde göstermeye çalışan bu çevreler, aynı zamanda diğer dinlerle İslam dini bir uzlaşmazlık olduğu izlenimini vermek istemektedirler. Oysa İslam'ın, Kuran'da Ehl-i Kitap olarak isimlendirilen Yahudilere ve Hristiyanlara karşı bakışı son derece adil ve merhametlidir.

İslam'ın Ehl-i Kitap ile işbirliği, henüz İslam'ın doğduğu yıllarda başlamıştır. Bilindiği gibi o dönemde Müslümanlar, Mekke'deki putperestlerin baskı ve işkenceleri altında inançlarını korumaya çalışan bir azınlık durumundaydılar. Bu baskıların şiddeti nedeniyle bazı Müslümanlar Mekke'yi terk etmeye ve adaletli bir yönetime sığınmaya karar verdiler.

Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav), onlara Etiyopya'daki Hristiyan Kral Necaşi'ye sığınmalarını söyledi. Bu öğüde uyan Müslümanlar Etiyopya'ya gittiklerinde, kendilerini sevgi ve saygıyla karşılayan son derece adaletli bir yönetim buldular. Kral Necaşi, kendilerine Müslümanların teslim edilmesini isteyen putperest elçilerin isteklerini geri çevirdi ve Müslümanların, ülkesinde özgürce yaşayabileceklerini açıkladı.

Hristiyanların şefkat, merhamet ve adalet içeren bu tavırları, Allah'ın Kuran'da dikkat çektiği bir gerçektir:

"...Onlardan, iman edenlere sevgi bakımından en yakın olarak da: "Hristiyanlarız" diyenleri bulursun. Bu, onlardan (birtakım) papaz ve rahiplerin olması ve onların gerçekte büyüklük taslamamaları nedeniyledir." (Maide Suresi, 82)

Ehl-i Kitabın Müslümanlar İle Ortak İnançları ve Değerleri

Hristiyanların ve Müslümanların inançları pek çok yönden ortaktır. Aynı şekilde Yahudilik de İslam'la pek çok ortak inancı paylaşmaktadır. Her üç dinin mensupları da;

■ Allah'ın tüm evreni yoktan yarattığına ve herşeye sonsuz kudretiyle hakim olduğuna inanmaktadırlar.

■ Allah'ın insanı ve diğer canlıları yarattığına ve insanın Allah'ın verdiği bir ruha sahip olduğuna iman etmektedirler.

■ Her üçü de tarih boyunca, Allah'ın insanlara Hz. Muhammed (sav), Hz. İsa ve Hz. Musa ile beraber Hz. Nuh, Hz. İbrahim, Hz. İshak, Hz. Yusuf, Hz. Musa, Hz.

Davud gibi pek çok peygamber gönderdiğine inanmakta ve tüm bu peygamberleri sevmektedirler.

■ Ölümden sonra dirilişe, cennet ve cehennemin varlığına, meleklerin varlığına iman etmektedirler.

■ Allah'ın hayatımızı bir kader üzere yarattığına inanmaktadırlar. Sadece inanç konularında değil, ahlaki konularda da Ehl-i Kitabın inançları Müslümanlarla uyum içindedir. Günümüzde; fuhuş, eşcinsellik, uyuşturucu bağımlılığı gibi ahlaksızlıkların, bencil, çıkarıcı, acımasız insan modelinin hızla yaygınlaştığı bir dünyada, Ehl-i Kitap ve Müslümanlar aynı değerleri savunmaktadırlar: Namus, iffet, tevazu, fedakarlık, dürüstlük, şefkat, merhamet, karşılıksız sevgi...

Ehl-i Kitap ve Müslümanların Ortak Düşmanları

Hristiyanlık, Yahudilik ve İslam'ın dayanışmasını gerektiren bir diğer önemli gerçek de, dünyada halen etkili olan dinsiz felsefeler ve bunların sebep olduğu felaketlerdir.

Tevhid

İnancında Birleşmek

Materyalizmi temel alan, ateizm, komünizm, faşizm, anarşizm, nihilizm gibi felsefeler, evren, toplum ve insan hakkındaki yanlış teşhislerine, aldatici tanım ve tasvirlerine kanan pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine sebep olmuşlardır. Dahası bu ideolojiler insanları, toplumları ve milletleri büyük buhranlara, çatışmalara, savaşımlara sürüklemiş ve dünyaya büyük felaketler getirmişlerdir. İnsanlığın halen yaşadığı acılar, sıkıntılar ve bunalmalarda bunların payı büyüktür.

Allah'ı ve yaratılışı (haşa) inkar eden bu materyalist ideolojiler ortak bir temele, sözde bilimsel bir düşünce olan Darwin'in evrim teorisine dayanırlar. Bu teori, "canlıların tesadüfler sonucunda ve yaşam mücadelesi sayesinde evrimleştikleri" iddiasındadır. Dolayısıyla Darwinizm'in insanlara sürekli olarak "kimseye karşı sorumluluğum yok" hayattaki tesaadüflere borçlu oldukları, yaşamak için mücadele etmeleri ve gerekirse diğerlerini ezme gerektirdiği ve bu dünyanın çatışma ve menfaat dünyası olduğu telkinini verir. "Doğal seleksiyon", "yaşam mücadelesi", "güçlülerin hayatta kalması" gibi Darwinist kavramların hepsi bu telkinleri içerir. Bu anlayış, insanlara bencil, menfaatperest, acımasız ve zalim olmayı öğütlemekte; şefkat, merhamet, fedakarlık, tevazu gibi meziyetleri ise yok etmekte, bunu da "hayatın kuralları"nın bir gereği gibi göstermektedir. Bu Darwinist telkin, kuşkusuz Ehl-i Kitabın inançlarının ve Kuran'ın mesajının tamamen zıddıdır. Dolayısıyla Darwinist telkin, her üç dine de tamamen muhalif bir dünya görüşünün temelini oluşturmaktadır. Bu gerçek karşısında,

Allah'ın insanlığa gönderdiği son kitap Kuran-ı Kerim ve son peygamber Hz. Muhammed'tir. Tüm insanlık, Kuran'ın tüm zamanları kuşatan evrensel mesajını kendi hayatında uygulamakla sorumludur. Ancak dinsiz, ateist, materyalist ideolojilerin dünyayı sardığı bir dönemde, dinler arasındaki ortak noktaların ön plana çıkarılması, aynı amaç için işbirliği yapılması gerekir. Müslümanlar, Hristiyanlar ve Museviler bu şekilde ortak bir kelimeyle birleştiklerinde, asıl düşmanın ateizm ve dinsizlik olduğunu gördüklerinde, dünya çok daha farklı bir yer olacaktır.

Allah'a inanan ve O'nun öğrettiği güzel ahlakı kabul eden Ehl-i Kitabın ve Müslümanların işbirliği yapması gerekir. Her üç dinin mensupları, elele vererek, zaten hiçbir bilimsel temeli bulunmayan, sadece materyalist felsefe uğruna ayakta tutulmak isteyen Darwinizm'in yanlışlığını tüm dünyaya anlatmalıdırlar. İnançsızlıktan kaynak bulan tüm diğer yıkıcı ideolojilere, (komünizme, faşizme, ırkçılığa) ve ahlaki dejenerasyona karşı da elbirliğiyle fikri bir mücadele yürütmelidirler.

Sonuç: Ortak Bir Kelimeyle Birleşelim

Dinsiz, ateist, materyalist ideolojilerin dünyayı sardığı bir dönemde, dinler arasındaki ortak noktaların ön plana çıkarılması, aynı amaçlar için işbirliği yapılması gerekir.

Allah Kuran'da, Ehl-i Kitap hakkında bir emir verir; onları "ortak bir kelimeyle birleşmeye" çağırarak:

"De ki: "Ey Kitap Ehli, bizimle sizin aranızda müşterek bir kelimeye gelin.

Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim, O'na hiçbir şeyi ortak koşmayalım ve Allah'ı bırakıp bir kısmımız bir kısmımızı Rabler edinmeyelim." (Al-i İmran Suresi, 64)

Hristiyanlara ve Yahudilere olan çağrımız da budur: Allah'a iman eden ve O'nun vahyine itaat eden insanlar olarak, gelin ortak bir "iman" kelimesinde birleşelim. Hepimiz Yaratıcımız ve Rabbimiz olan Allah'ın emirlerine uyalım. Ve Allah'ın bizi daha da doğruya erdirmesi için dua edelim. Müslümanlar, Hristiyanlar ve Museviler bu şekilde ortak bir kelimeyle birleştiklerinde, birbirlerinin düşmanı değil dostu olduklarını anladıklarında, asıl düşmanın ateizm ve dinsizlik olduğunu gördüklerinde, dünya çok daha farklı olacaktır.

Hindu Toprakları Acımasız Sosyal Düzen

Günümüzde insanların çoğunluğu, içinde bulundukları kargaşa, sıkıntı, adaletsizlik ortamından; samimiyetsizlikten ve çekişmelerden şikayet etmekte ve aradıkları huzur ortamını sağlamak ve mutlu olmak için arayışlar içine girmektedirler. Bu arayışların sonucunda da sözde çözümler bulmakta ve bazı sapkın inanışları kendilerine din edinmektedirler.

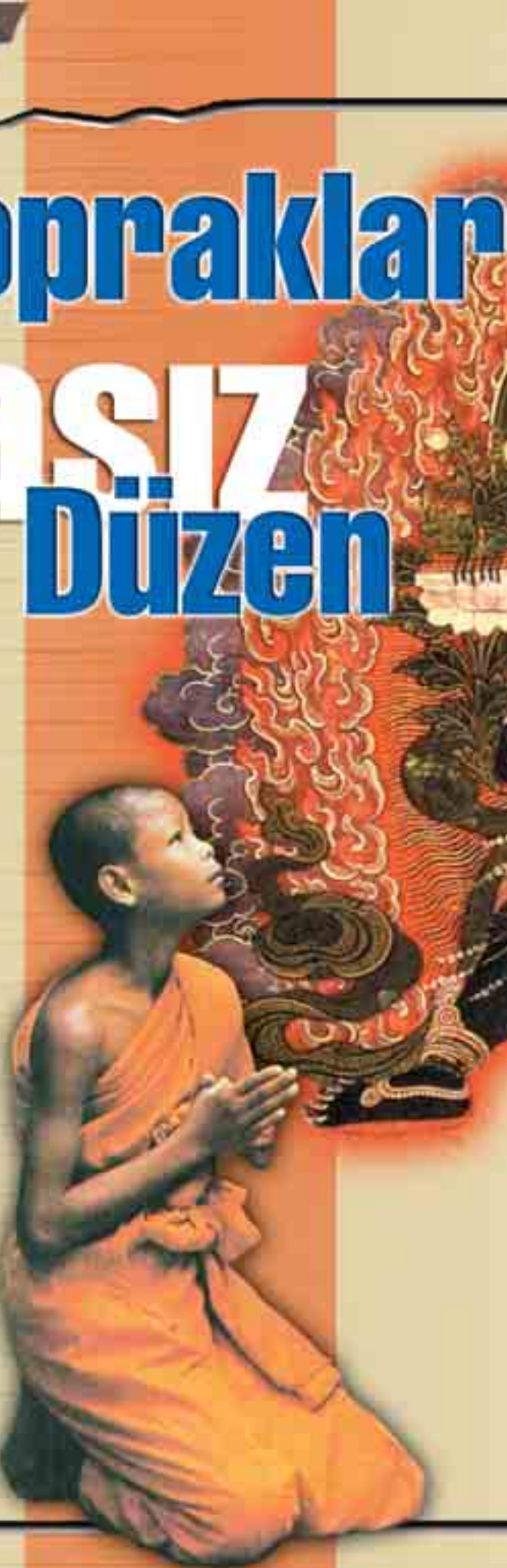
Allah'ın indirdiği hak Kitabı dayanmayan bu sapkın inanışlar, kendisine tabi olan kişilerin dünya hayatında oylanmalarına neden olmakta ve yüce Allah'ın yolundan saptırmaktadır. Bu sözde dinlerin, sözde kurallarına göre yaşayan toplumlarda ise beklenilen aksine kaos ve adaletsizlik ortamı her an artmakta ve hak din olan İslam'ın ahlaki yaşanmadığı sürece bu ortamdan kurtulmak mümkün olmamaktadır.

Kast Düzeni

Bu yüzdendir ki bu sapkın inanışlardan biri olan Hinduizm'in din olarak kabul edildiği Hindistan topraklarına adım

atıldığında da ilk fark edilen; sefalet, yokluk ve açlıktır. Bu topraklarda günlük hayat iç karartıcıdır. Sokaklarda pislik içerisinde yaşayan, dilenerek geçinen insanlar ve zor şartlar altında oldukları ilk bakışta anlaşılan yoksullar vardır. Bu sefaletin en önemli nedenlerinden biri ise, Hindistan topraklarında 3000 yıldan uzun süredir hüküm süren acımasız kast düzenidir (*diğer bir deyişle jati*).

Kast, MÖ 2500-1500 yıllarında Hindistan topraklarını işgal eden Aryanlardan kalan bir sosyal ayırım sistemidir. Aryanlar, Hindu medeniyetini oluştururken Hindular arasında yerleşik olan kölelik sisteminin devamını sağlamak için bu sosyal hiyerarşi sistemini kurdular. Böylece beyaz tenli, uzun boylu ve kalkık burunlu olan kendi topluluklarını yerli siyah halktan (Munda, Dasyu ve Dravidler) ayırıp, Hindistan'da asırlardır devam eden ırkçı düzenin temelini attılar. Brahmanlar (rahipler ve alimler), Kşatriya (prensler ve askerler), Vaikya (tüccar, esnaf ve çiftçi), Sudra (işçiler, sanatkarlar) olarak adlandırılan kastlar, kendi

indaki

içlerinde de yüzlerce sınıfa ayrıldılar.

Hindu yazılı metinlerinde, bu kastların ortaya çıkışı son derece akıldan uzak bir efsaneye dayandırılmaktadır. Buna göre ilk insan Manu'dur. Manu'nun kafasından din adamları, kollarından krallar ve savaşçılar, kalçalarından çiftçiler ve zanaatçılar, ayaklarından da alt sınıflar meydana getirilmiştir.

Her batıl sistemin hakim olduğu yerde olduğu gibi, kast sistemi de Hindistan'da tarih boyunca yaşanan sosyal çarpıklıkların, adaletsizliklerin,

çatışmaların, katliamların, temel nedeni olmuştur. Üstelik bu sistem, Aryanlarca kaleme alınan sözde kutsal metinlerle, insanlara bir dini zorunluluk olarak gösterilmiştir. Bu nedenle de bu sistem, Hindistan toplumunda çok köklü bir şekilde yerleşmiş ve şimdiye kadar hiçbir sosyal ya da hukuki girişim, yerel ya da uluslararası baskı kast sistemini ortadan kaldıramamıştır.

Kastların doğumla oluştuğu ve daha sonradan kast değiştirilemeyeceği kuralı da yine Brahmanlar tarafından ortaya atıldı. Kast dışı sayılan gruplara

ise "dokunulmazlar" (dalit-temiz olmayan ve üst sınıfları kirlettiği kabul edilen insanlar) adı verildi. Dokunulmazlar kent ve köy dışında, yüksek kastlardaki insanlardan uzakta yaşamaya zorlandılar. Dokunulmazların, kast sisteminin üst sınıflarına ait olan tapınaklara, okullara veya halka açık alanlara girmeleri yasaklandı. Üst sınıfların içtikleri bir kuyudan su içmeye kalkmaları büyük bir suç sayıldı. Hindu kaynaklarında, dokunulmazlardan herhangi birine fiziki olarak temas etmenin üst sınıfları kirlettiği ve bunun ardından oldukça kapsamlı bir "temizlenme" ayini gerektiği yazılıydı. Bu nedenle Hindistan'ın çoğu bölgesinde dokunulmazlar, kast sisteminin üst sınıflarıyla karşılaşmalarını engelleyici alanlara kapatıldı, çoğu yerde gündüz sokakta dolaşmaları yasaklandı. Dokunulmazların değil fiziksel temasta bulunmaları, gölgelerinin üst sınıflar üzerine düşmesi bile "kirlenme" sayıldı ve yasaklandı.

Bugün Hindistan'da bu insanlık dışı kurallar resmen kaldırılmıştır, ancak gerçekte ülkenin pek çok bölgesinde hala fiilen uygulanmaktadır.

Kast Sistemi Yaşıyor

Bir toplumun adaletsizlikten kurtulması için, sadece kanuni düzenlemeler yeterli olmaz; asıl olarak adaletsizliğin kökenini oluşturan putperest ahlakın temizlenmesi gerekir. Hindistan, bunun bir örneğidir. Bu ülkede 1949 anayasası kast sisteminin "dokunulmazlar" kategorisini yasa dışı kabul etmiş ve 1950'lerde uygulanmasını kanunen suç durumuna getirmiştir; ancak bu kanunlar pratik hayatta hiçbir değişiklik sağlayamamıştır. Bugün yaklaşık 250 milyon kişi, Hindu kast sistemi dolayısıyla hala çok büyük zulümlere ve adaletsizliklere uğramaktadır. Dokunulmazlar, Hindistan topraklarının çok büyük bir bölümünde hala insan yerine konmamakta, sosyal hayata dahil olamamaktadırlar. Hinduların dokunulmazlar sınıfına bakış açısını en iyi özetleyen kaynak, Manu adı verilen eski yazıtlardır. Manu'ya göre dokunulmazlar

horozlar, kurbağalar, ördekler, köstebekler, köpekler ya da taşıma hayvanlarıyla aynı gruba aittirler. (http://www.geocities.com/~abdulwahid/hinduism/hinduism_unveiled.html#plight%20of%20low%20case%20hindus)

Kastlar, Hindistan'daki hayatın her aşamasını şekillendirir. Yenilecek yiyecekler, yemeği kimlerin pişireceği, nasıl yıkanılacağı, kıyafetlerin rengi, hangi boyda olacağı, bir erkeğin bıyık uzatıp uzatmayacağı, şemsiye kullanıp kullanmayacağı tamamen kast sistemi tarafından belirlenmiştir ve getirilecek kurallar konusunda hiçbir dayat atlanmamıştır.

Cezalandırma sisteminde de kast sisteminin çok büyük bir etkisi vardır. Belirli bir suçta üst kasta birisi işlediğinde çok az bir ceza alırken, aşağı kasta bir kişi aynı suçta işlediğinde çok şiddetli cezalarla karşı karşıya kalabilmektedir. Meslekler kasta ayrıldığı gibi evlenmeler de ancak aynı kast içinde gerçekleşebilir.

Dalitler

BBC News, dalitlere (yani dokunulmazlara) karşı halen uygulanmakta olan korkunç zulüm ve vahşetin bazı örneklerini şöyle anlatıyor:

50 yıldan beri süren reformlara, ayrımcılığı yasaklayan kanunlara, eğitime ve ekonomik gelişime rağmen, Hindistan'ın 160 milyon daliti (toplam nüfusun % 16'sı) her gün milyonlarca farklı yöntemle insanlık dışı sayılmaya devam ediyor.

Neden yüksek kasta ait bir

Hindu, gölgelerinin bile kirletici ve iğrenç sayıldığı bu insanları dinlemeye ihtiyaç duysun?

Dalitlerin çocukları eğitimden mahrum bırakılıyorlar. Bir sınıfta okumalarına izin verilse bile, ayrı oturtuluyorlar, hatta sınıf dışında tutuluyorlar. Kahvehanelerde "çift fincan" sistemi var ve böylece dalitlerin ayrı kaplardan içmeleri sağlanıyor.

Köylerde ise, dalitler kısıtlanmış alanlarda yaşıyorlar, tüm pis işler onlara yaptırılıyor, üst sınıflardan kişilerle aynı kuyudan su çekemiyor ve aynı tapınaklarda ibadet edemiyorlar.

Dalitlerin çoğu, toprak sahibi olmayan tarım işçileri. Toprak ağaları, dalitler onlara cevap vermeye kalkışarlarsa hatta kendilerini saldırılara karşı korumaya çalışırlarsa bile, onları linç etmekten, onlara tecavüz etmekten, kulübelerini yakmaktan geri durmuyorlar. Kast içinde en önemli yeri işgal eden ve sözde manevi üstünlüğü

Hindistan, dünya üzerinde böyle adaletsiz, acımasız ve insanlık dışı bir sistemin süregeldiği yegane ülkedir. Kast sistemi sosyal adalet, yardımlaşma, birlik ve barış için büyük bir tehdittir. Kast sistemini detaylarıyla tarif eden, bir zorunluluk olarak halka dayatan Vedalar nefret dolu ve ırkçı metinlerdir.

doğumlarıyla elde eden Brahmanlar ise kurban ayinlerini idare etmek, batıl ritüelleri icra etmekle görevlendirildiler. Aryan metinlerine göre Brahmanlar dünya üzerindeki her şeyin sahibiydiler ve hiçbir şey bilmeseler, öğrenmeseler bile çok üstün olarak kabul edildiler. (Swami Dharma Theerta, *History of Hindu Imperialism*, Madras, 1992, s. 37) Hindistan Anayasası'nın

Göklerin ve yerin yaratılması ile dillerinizin ve renkлерinizin ayrı olması, O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz bunda, alimler için gerçekten ayetler vardır. (Rum Suresi, 22)

sahiplerinden biri olarak bilinen, Hindistan'ın ilk Adalet Bakanı Dr. B. R. Ambedkar bu durumu şu şekilde ifade etmektedir:

"Hinduizm, gerçek bir dehşet salonudur. Vedalar, Smritiler ve Şastra'nın kutsallığı ve şaşmazlığı, kastların demir kanunu, kalpsiz karma kanunu ve dokunulmazlara doğumla gelen anlamsız statü kanunu, Hinduizmin dokunulmazlara karşı oluşturdukları gerçek işkence araçlarıdır. Dokunulmazların hayatlarını berbat hale getiren ve tahrip eden bu enstrümanların ta kendileri, Gandiizmin sinesinde bozulmamış ve eksiksiz olarak bulunmaktadır." (Dr. B.R. Ambedkar, *What Congress and Gandhi have done to Untouchables?* <http://www.geocities.com/Athens/Agora/4229/in15.html>)

Hinduizm'in ortaya koyduğu bu sistem, Allah'ın Kuran'da lanetlediği Firavun düzeninin bir benzeridir. Yüce Allah, ayetinde Firavun'dan söz ederken, onun insanları "fırkalara ayırdığına" dikkat çekmiştir:

"Gerçek şu ki, Firavun yeryüzünde (Mısır'da) büyülenmiş ve oranın halkını birtakım fırkalara ayırıp bölmüştü; onlardan bir bölümünü güçten düşürüyor, erkek çocuklarını boğazlayıp kadınlarını diri bırakıyordu. Çünkü o, bozgunculardandı." (Kasas Suresi, 4)

Ayetlerden anlaşıldığı gibi insanları ırklarına, soylarına, dillerine, varlıklarına, veya herhangi bir başka kıstasa göre "fırkalara" ayırarak Allah'ın onlara verdiği hürriyeti ellerinden almak,

putperestlere özgü bir tavidir. Bir kişinin teninin beyaz diğerinin sarı, kahverengi veya siyah renkte olması bu kişiye herhangi bir üstünlük getirmedigi gibi, bu bir eksiklik olarak da nitelendirilemez. Bunların her biri Allah'ın takdiriyle yaratılmıştır. Bu farklılıkların Allah katında hiçbir önemi yoktur. İnsanın üstünlüğü, Allah korkusu ve O'nun emir ve yasaklarını yerine getirmedeki duyarlılığına göredir. (Harun Yahya, *İslam ve Karma Felsefesi*)

"Ey insanlar, gerçekten, Biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler (şeklinde) kıldık. Şüphesiz, Allah katında sizin en üstün (kerim) olanınız, (ırk ya da soyca değil) takvaca en ileride olanınızdır... (Hucurat Suresi, 13)

Allah'ın Dini, İnsanlara Eşitlik, Adalet ve Özgürlük Getirir

Allah'ın dini, insanlara eşitlik, adalet ve özgürlük getirir. Kuran ahlakının eksiksiz yaşandığı bir toplumda farklı halklar, farklı ırklar, farklı renkler olsa da adaletsizlik olmaz, insanlar huzur ve barış içinde yaşarlar.

Nitekim, geçtiğimiz 1000 yıl içinde, İslam, Hindistan topraklarında kast sisteminin korkunç zulmünden kaçan insanlar için bir kurtuluş yolu olmuştur. Tarihte kast sisteminin etkisini kıran en önemli gelişme, Hint yarımadasında İslam'ın yayılmasıdır. Hintli akademisyen Jagjeet S. Sidhu, Hinduizm ve İslam'ı karşılaştıran bir makalede bu konuda şöyle yazar:

"Hindu-Müslüman anlayışları arasındaki bir diğer sınır, sosyal konulardaki farklılıklarındadır. Hindu toplumu her üyenin belirli bir sosyal kesime ait olduğu kast sistemine dayalıdır. Bu en üst sınıf olan Brahmanlardan en alta, yani dokunulmazlara kadar gider. Müslümanlara göre ise, İslam, böyle bir kast sisteminden tamamen uzaktır ve tüm inananların kardeşliğine dayanır. Kendilerini alt kastlarda bulan milyonlarca Hindu, yaşadıkları sefaletten kurtulabilmek için İslam'ı seçmiştir."

Bu nedenledir ki, Hint Müslümanlarının kurduğu ve İslami değerleri esas alan Pakistan'da -ve Bangladeş'te- kast sisteminin bir etkisi yoktur. Buna karşılık Hinduizm'in egemen olduğu Hindistan'da kast sistemi, tüm zalimliği ile hala yaşamaktadır. İslam'ın yaşanmadığı toplumlarda yaşanan zulüm ve adaletsizliğin açık bir kanıtı olan Hindu topraklarındaki sosyal adaletsizlik ve yapılan işkenceler, ancak hak din olan İslam hükümleri kabul edilerek yaşanmaya başlandığında ortadan kalkacaktır.

Resulullah'ın Sünneti

Allah her topluğa dinin anlaşılması ve uygulanması için mutlaka bir elçi göndermiştir. Diğer peygamberlerde olduğu gibi Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav) de kutlu bir din ve dosdoğru bir yol üzerinde gönderilmiştir. Ve Allah O'nu kıyamete kadar bütün insanlığa peygamber kılmıştır. Elçiye itaat etmek O'na saygı ve sevgi göstermek, O'nun sünnetine uymak inananlar için mutlaka yerine getirilmesi gereken bir sorumluluktur.

Resule İtaat Allah'a İtaattir

Yüce Allah'ın gönderdiği her elçi, Allah'ın emir ve yasaklarının tebliğini yapar, Allah'ın sözlerini iletir. Allah bu kutlu insanlara tabi olmayı emreder. Yüce Allah ayetinde, kendi dinini tebliğ etmesi için gönderdiği peygamberlere itaatin, Kendisi'ne itaat etmek olduğunu şöyle bildirmektedir: **"Kim Resûl'e itaat ederse, gerçekte Allah'a itaat etmiş olur. Kim de yüz çevirirse, Biz seni onların üzerine koruyucu göndermedik."** (Nisa Suresi, 80)

Ayrıca Rabbimiz, müminlere, anlaşmazlığa düştükleri konularda kendilerine yol gösterici olarak, Kuran'ı ve Peygamberimiz (sav)'in sünnetlerini almalarını emretmiştir. Yüce Allah'ın, Kuran-ı Kerim'de bu konu ile ilgili olarak bildirdiği ayet şöyledir: **"Hayır öyle değil. Rabbine andolsun. Aralarında çekiştikleri şeylerde seni hakem kılp sonra senin verdiğin hükme içlerinde hiçbir**

sıkıntı duymaksızın tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça iman etmiş olmazlar." (Nisa Suresi, 65)

Gerçek sünnet, Kuran'ın hayata geçirilmesidir. Bu yüzden Kuran'ın hayata uygulanmış şekli olan Peygamberimiz (sav)'in sünneti konusunda, mümin erkek ve kadınlar için herhangi bir tevil getirme ve itaatsizlik etme hakkı yoktur. Allah başka bir ayette de şöyle buyurmaktadır: **"Allah ve Resulü, bir işe hükmettiği zaman, mümin bir kadın ve mümin bir erkek için o işte kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur. Kim Allah'a ve Resulüne isyan ederse, artık gerçekten o, apaçık bir sapıklıkla sapmıştır."** (Ahzab Suresi, 36)

Resule İtaat Tüm Müminlere Farzdır

Allah Kuran'ın birçok ayetinde Resulullah (sav)'a itaatin tüm müminler üzerinde bir zorunluluk olduğunu bildirir. Bu yüzden Peygamber Efendimizin sünnetleri, Allah'ın koruması altındadır. Diğer bir deyişle sünnet kapsamı içerisine alınan herşey, aslında Allah'ın vahyine dayalıdır.

Bu durumda, eğer bir konuda ihtilaf başgösterirse İslam'ın iki temel kaynağı olan Kuran ve sünnete başvurmak müminler için bir zorunluluktur. Nitekim Allah bir ayette şöyle buyurur: **"... Aranızda bir anlaşmazlığa düşerseniz bunu Allah'a ve elçisine döndürün. Şayet Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız bu hayırlı ve sonuç bakımından daha güzeldir."** (Nisa Suresi, 59)

İnşaatını Doğru Anlamak

Peygamber, vahiy yoluyla Allah'tan aldığı Kuran ayetlerini sadece insanlığa ulaştırır ve kalmaz, aynı zamanda kutlu bir görev olan Kuran'ın açıklanması görevini de yerine getirir.

Peygamber Sevgisinin Önemi

Hüküm ve hikmet sahibi olan Rabbimiz, yer yüzündeki elçisine duyulan sevginin Kendisi'ne duyulan sevgiye de bir ölçü olacağını **"De ki: Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın"** (Al-i İmran Suresi, 31) ayetiyle bildirmiştir.

Bu yüzden Allah'a itaatin göstergelerinden birisi Resulullah (sav)'in sünnetine uymaktır. Hiçbir

mümin Resulullah ((sav)'e itaati terk edemez. Peygamber Efendimiz (sav) sünnete uyanları şu şekilde müjdelemektedirler:

"Kim, sünnetimi ihya ederse, beni ihya etmiş olur. Kim beni ihya ederse cennette benimle beraberdir." (Tirmizi)

Allah'ın Kuran-ı Kerim'de **"sen büyük bir ahlak üzerindesin"** dediği (Kalem Suresi, 4), Resulullah (sav)'in söz ve davranışları insanlar için en iyi örneği teşkil etmektedir. İnsanlık, Hz. Ayşe'nin "O'nun ahlakı Kuran'dan ibarettir" dediği Resulullah (sav) örnek almadığı takdirde güzel ahlaktan uzak kalacağı gibi, dünya ve ahiret saadetini de elde edemeyecektir. Sünnet-i seniye'yi terk edenler, büyük bir sevabı kazanamayacaklar, hesap gününde Resulullah'ın şefaatinde de mahrum kalacaklardır. (En doğrusunu Allah bilir)

Allah, diğer peygamberleri olduğu gibi Hz. Muhammed (sav)'i de mükemmel bir din ve dosdoğru bir yol üzerinde göndermiştir. Ve onu kıyamete kadar bütün insanlığa peygamber kılmıştır. Elçiye itaat etmek, ona saygı ve sevgi göstermek, onun sünnetine uymak inananlar için mutlaka yerine getirilmesi gereken bir sorumluluktur.

Müminlerin Velisi

Allah'ın "... ancak O, Allah'ın Resûlü ve peygamberlerin sonuncusudur." (Ahzab Suresi, 40) ayetiyle bildirdiği gibi insanlar için son peygamber olarak gönderdiği, en son hak kitabını vahyettiği, güzel ahlakı, takvası, Allah'a olan yakınlığı ile insanlara örnek kıldığı Pegamberimiz (sav) müminlerin de velisidir.

Allah, "Gerçek şu ki, Biz senin üzerine 'oldukça ağır' bir söz (vahy) bırakacağız" (Müzzemmil Suresi, 5) ayetiyle son peygamber olan Hz. Muhammed (sav)'e önemli bir sorumluluk vermiştir. Peygamberimiz (sav) ise, Allah'a olan güçlü imanını ile, Allah'ın kendisine verdiği sorumluluğu en güzeliyle yerine getirmiş, insanları Allah'ın yoluna, hidayete davet etmiş ve tüm inananların yol göstericisi ve aydınlatıcısı olmuştur.

Tüm İnsanlığa Rehber

Peygamberimiz (sav)'i görmemiş olmak, O'nun ahlakını yaşamakta gevşeklik gösterilmesine hiçbir zaman gerekçe olamaz. Kuran ayetlerinden ve hadis-i şeriflerden, güzel tavırlarını, konuşmalarını, gösterdiği güzel ahlakı tanıyarak, O'nu örnek almalı ahirette bu mübarek insanla yakın bir dost olabilmek için elimizden gelen çabayı en fazlasıyla göstermeliyiz.

Günümüzde insanlar, özellikle de gençler, birçok insanı kendilerine örnek almakta, onların tavır ve konuşmalarına, üsluplarına, giyim tarzlarına özenmekte, onlar gibi olmaya çalışmaktadırlar. Ancak bu insanların büyük bir çoğunluğu doğru yolda olmadıkları gibi, tavır ve ahlak güzelliğine de sahip değildirlere. Bu nedenle insanları doğru olana, en güzel ahlak ve tavıra özendirmek önemli bir sorumluluktur. Bir Müslümanın, tavrına ve ahlakına özenmesi, benzetmek için çaba göstermesi gereken kişi, Hz. Muhammed (sav)'dir. Allah bu gerçeği, bir ayetinde şöyle bildirmektedir: **"Andolsun, sizin için, Allah'ı ve ahiret gününü umanlar ve Allah'ı çokça zikredenler için Allah'ın Resûlü'nde güzel bir örnek vardır."** (Ahzab Suresi, 21)

"Cennete Güzel Ahlak Sahipleri Girecek"

Peygamberimiz (sav)'in "Size iki şey bırakıyorum. Bunlara uyduğunuz müddetçe asla sapıtmayacaksınız: Allah'ın Kitabı ve Resulü'nün sünneti" hadis-i şeriflerinde de bildirdiği gibi, Müslümanların en önemli iki yol göstericisi Kuran ve Peygamber Efendimizin sünnetidir. Peygamber Efendimiz hem güzel ahlakı ile insanlara örnek olmuş, hem de insanları güzel ahlaklı olmaya

çağırmıştır. "Müminin mizanında en ağır basacak şey güzel ahlakıdır. Muhakkak ki, Allah Teala işi ve sözü çirkin olan ve hayasızca konuşan kimseye buğz eder" buyuran Peygamberimiz (sav), bir sözlerinde de "Ruhumu kudret altında tutan Allah'a yemin ederim ki cennete sadece güzel ahlak sahipleri girer" demişlerdir.

Peygamberimiz (sav)'in izinden giden Müslümanların da, hem tüm insanlığa güzel ahlakları ve iyi huyları ile örnek olmaları, hem de sözlü ve yazılı olarak onları güzel ahlaka davet etmeleri gerekir. (Harun Yahya, Hazreti Muhammed)

Ehl-i Sünnet İtikadının Önemi

İslam tarihinde birçok sapkın düşünce ortaya atıldı. Bazı mezhepler, İslam'ın özünden uzaklaşarak çeşitli sapkın itikatlara sahip oldular, sapkın uygulamalara giriştiler.

Günümüzde bu sapkınlıklara bir yenisi daha eklenmiş bulunuyor. Bazı insanlar, Resulullah (sav)'in sünnetini reddediyorlar. "Kuran'ı okuruz, Resulullah'tan (sav) gelen bir açıklamaya muhtaç olmadan onu kendi başımıza anlarız" iddiasında bulunuyorlar. Kuran'ın hayata geçirilmesi ve uygulanması anlamına gelen sünnete yüz çeviriyorlar.

Oysa ortaya çıkan bu "sünnet'i terketmiş İslam" akımı, bizzat Kuran'ın hükümlerini gözardı etmektedir. Çünkü sünnet, Kuran'ın bir açıklamasıdır ve daha da önemlisi, Kuran'da Resule uyulması emredilmiştir. Allah (c.c.), ümmeti yalnızca Kuran'a itaatle yükümlü kılmamış, aynı zamanda Resulullah'a (sav) itaati de farz kılmıştır. Sünnet, Kuran'dan ayrı değildir. Sünnet; son ilahi kitap Kuran'ın Allah (c.c.) elçisi Hz. Muhammed (sav) tarafından ortaya konmuş yorumudur. Bu nedenle, İslam ancak sünnetle birlikte gerçek İslam olur. Kuran, sünnetin de yardımıyla ümmet tarafından tam olarak anlaşılıp uygulanabilir.

Bu dönemde Peygamberimiz (sav)'i desteklemek ise ancak Kuran'a tam tabi olmakla ve Ehl-i Sünnet itikadına, Kuran ahlakını O'nun

gösterdiği çabanın bir benzeri ile tüm dünyaya yaymaya çalışmakla, ahlakça ve tavırca gücünün yettiğinin en fazlasıyla O'na benzemek için gayret etmekle olacaktır. Böyle bir tavır gösterildiği takdirde Allah Peygamberimiz (sav)'e nasıl yardım ettiyse, O'na destek olanlara da yardım edecek ve yollarını açarak, onlara başarı verecektir. Rabbimiz, bu vaadini ayetinde şöyle bildirmiştir:

"... Allah Kendi (dini)ne yardım edenlere kesin olarak yardım eder. Şüphesiz Allah, güçlü olandır, aziz olandır."
(Hac Suresi, 40)

Peygamberimiz (sav)'in İslam'daki Yerini Doğru Anlamak

Hz. Muhammed (sav.)'in sünnetine gerekli önemi vermeyenler, bu kutlu peygamberin İslam dinindeki yerini anlayamamışlardır. Elçinin üzerine yüklenen görev, hiçbir ayrıntıyı gözden kaçırmayan bir sorumluluk bilincini gerektirmektedir. Bu yüzden Peygamberimiz (sav) ticaretten sağlığa, sosyal dayanışmadan eğitime kadar sayısız konuda bizi bilgilendirmiştir.

Peygamberimiz (sav)'in sünnetindeki en belirgin özellik, kolay olmasıdır. "Kolaylaştırınız, zorlaştırmayınız. Müjdeleyiniz, nefret ettirmeyiniz" (Buhari) hadisi bu gerçeği ifade etmektedir. Hz. Muhammed (sav)'in hanımı Hz. Ayşe ise O'nun ahabına daima kolaylıkla üstesinden gelebileceği amelleri emrettiğini ifade etmiştir. Bu yüzden Peygamber Efendimizin sünneti her insanın uygulayabileceği kolaylıktadır.

İslam dünyasındaki geri kalmışlığın esas sebeplerinden biri Allah'ın (c.c.) kitabından ve Peygamberimiz (sav) sünnetinden ayrılmış olunmasıdır. Müminler aynı peygamberin ümmeti olmanın bilinci ile O'na layık bir ümmet olmaya çalıştıkları zaman İslam coğrafyasındaki bu istikrarsızlığın sona ermesi beklenebilir. Bu yüzden Müslümanların tek çıkış yolu, Allah'ın (c.c.) kitabına ve Peygamberimiz (sav)'in sünnet-i seniyyesine sıkı sarılmaktır.

www.hazretimuhammed.org

Bitkilerde Savunma S

www.bitkidunyasi.net

Bitkilerin varlığı yeryüzündeki canlılığın devamı için vazgeçilmezdir. Çünkü oksijen, su ve besin gibi temel maddelerin yeryüzündeki dengesini sağlayan en önemli faktör yeşil bitkilerdir. Bundan başka yine yeryüzündeki ısı kontrolünün sağlanması, atmosferdeki gazların dengesinin korunması gibi, bütün canlılar için son derece büyük önem taşıyan başka dengeler de vardır, ki bütün bu dengeleri sağlayanlar da yine yeşil bitkilerdir. Yüz milyonlarca yıldır yeryüzünde var olan bitkiler, ancak günümüz teknolojisinin sağladığı imkanlarla anlayabildiğimiz mucizevi özelliklere sahiptirler.

Fotosentez gibi çok karmaşık kimyasal işlemleri yapabilen, güçlü hidrolik sistemleriyle betonları çatlatabilen, topraktan emilen suyu metrelerce yukarıya çıkarabilen bitkiler bunların yanında kendilerine özgü savunma sistemlerine de sahiptirler. Örneğin bazı bitkiler, parazitlere ve böceklerle karşı çeşitli salgılar üreterek kendilerini korurlar. En önemli savunma silahları olan zehirli kimyasal salgılarını etkili bir hale getirmek için bitkiler çok çeşitli stratejiler kullanırlar.

Bu tam teçhizatlı savaşın ilginç bir örneği çınar ağaçlarında mevcuttur. Çınar ağacı, yapraklarından salgıladığı bir özsu yardımıyla, gövdesinin altındaki toprağı sistemli bir şekilde zehirler, öyle ki bu zehirden sonra, toprağın üstünde küçücük bir ot bile yetişemez. Ancak böylesine bir zehirli maddeyi bünyesinde barındırmasına rağmen çınar ağacı kendisi bundan herhangi bir zarar görmez.

Saldırıya uğradıklarında bulundukları ortamdan uzaklaşma imkanları olmayan bitkilerin savunma mekanizmalarının içinde haberleşme yeteneği de vardır. Bazı bitkiler, ısırılan bölgeden kendilerini ısırın böceğin sindirim sistemini bozucu ve ona sahte tokluk hissettiren bir sıvı salgılar. Aynı zamanda yaprak hasar gördüğü yerden "jasmonik asit" denen bir tür asit de salgılayarak diğer yaprakların saldırıdan haberdar olmalarını ve savunmaya geçmelerini sağlar.

eki

stratejileri...

“(Onlar mı) Yoksa, gökleri ve yeri yaratan ve size gökten su indiren mi? Ki onunla (o suyla) gönül alıcı bahçeler bitirdik, sizin içinse bir ağacını bitirmek (bile) mümkün değildir. Allah ile beraber başka bir ilah mı? Hayır, onlar sapıklıkta devam eden bir kavimdir.” (Neml Suresi, 60)

Orta ve Güney Amerika'da yetişen bir asma bitkisi siyah ve yeşil tırtıllar ve kırmızı kelebekler için çok ideal ve çekici bir yiyecek türüdür. Öyle ki bu böcekler, yavrularının yumurtadan çıkar çıkmaz bu lezzetli yiyeceklerle beslenebilmeleri için, yumurtalarını asma bitkisinin yaprakları üzerine bırakırlar. Yalnız kelebekler yumurtalarını bırakmadan önce asmanın yapraklarını iyi-

ce kontrol ederler. Eğer bir başka hayvan yumurtalarını yerleştiyse, aynı bitkinin yapraklarından birden fazla ailenin bireylerinin beslenmesi zor olacağından, orayı tercih etmez ve boş olan başka yaprakları ararlar. Asma bitkisinin bazı cinsleri, saldırıdan korunmak için böceklerin bu seçiciliğinden faydalanır. Yapraklarının üst kısımlarında, yeşil yumrucuklar oluştururlar. Bazı türleri ise, yaprağın altında bulunan, dal ile birleşme yeri üzerinde, kelebeklerin yumurtalarına benzer renkte lecekler meydana getirirler. Bunu gören tırtıl ve kelebekler, başka böceklerin kendilerinden önce bu yaprakların üzerine yumurtladıklarını zanneder ve yumurtlamaktan vazgeçerek, kendilerine yeni yapraklar ararlar.

Mısır ve fasulye bitkileri ise düşmanlarından korunmak için parazit yaşayan eşek arılarını adeta paralı asker gibi kullanırlar. Yapraklarına zarar veren tırtıldan kurtulmak için özel bir kimyasal salgı salgılayan bu bitkiler eşek arılarını bulundukları yere toplarlar. Eşek arıları da larvalarını bitkiye saldırmış olan tırtılların üzerlerine bırakırlar. Büyüyen eşek arısı larvaları tırtılların ölümüne neden olur bu da bitkinin kurtulmasını sağlar. Bitkilerin bazıları ise aleolu kimyasal bileşikler yapılarında bulundurulur. Bunlar böcek ve hayvanlar için bazen çekici, bazen korkutucu, bazen alerji yapıcı, bazen de öldürücü etki gösterirler.

Şeker akçaağacı gövdesindeki bol şekerli özsü ile böcekler için son derece caziptir ancak yapraklarına gönderdiği "tanen" denen madde ile böceklerden kurtulur. Bu, böcekleri rahatsız eden bir maddedir. "Tanen"li yaprakları yiyen böcekler beğenmedikleri için hemen daha az tanenli üst yapraklara çıkarlar. Oysa üst yapraklar kuşların en çok uğradıkları yerlerdir. Buraya kaçan böcekler kuşlar tarafından avlanırlar. Şeker akçaağacı bu stratejisi sayesinde böcek saldırılarından az zarar görek kurtulur.

Sonuç

Bu bitkiler herhangi bir akıl, hafıza ve teşhis kabiliyetine sahip değildir. Kendisinden tamamen farklı bir canlının, bir böceğin özelliklerini, tercihlerini, yumurtlarının şeklini bilmesine ve görmesine kesinlikle imkan yoktur. Ama asma bitkisi, böceğin hangi şartlarda yumurtalarını bırakmaktan vazgeçip de başka bir bitkiye yönelceğini bilmekte, ayrıca kendi yapraklarında benzer desenler oluşturup bu yumurtaları taklit etmektedir. (Harun Yahya, *Bitkilerdeki Yaratılış Mucizeleri*)

Taklit, zeka gerektiren bir yetenektir. Bu nedenle bitki bir zekaya sahip olmalı, bu yumurtaları görüp idrak etmeli ve hafızasına bunu yerleştirmelidir. Daha sonra bu özelliklerini, bazı sanatsal kabiliyetlerle birleştirip, kendi bünyesinde çeşitli değişiklikler oluşturup böyle bir savunma taktiği geliştirmelidir.

Elbette ki bu saydıklarımızın hiçbirisi, bir bitki tarafından yapılması ya da çeşitli tesadüfler sonucunda ortaya çıkması mümkün olan şeyler değildir. Gerçek şu ki, asma bitkisi de diğerleri de bu özelliklere sahip olarak "yaratılmış"tır. Herşeyi en ince ayrıntısına kadar planlayan yüce Allah, yeryüzündeki tüm bitkileri bulundukları ortama uygun özelliklerle donatmıştır.

BAV Konferansında Musul ve Kerkük

Irak Türkmenleri'ne Türkiye'den Destek

Ankara'da gerçekleştirilen "Musul, Kerkük ve Türkmenler İçin Gerçek Çözüm" adlı konferans büyük ilgi gördü. Bilim Araştırma Vakfı tarafından organize edilen konferansta oturum başkanlığını Kültür Eski Bakanı Dr. Agah Oktay Güner yaptı. Türk dünyasının temsilcileri, Milletvekilleri, Öğretim Görevlileri, Türk Silahlı Kuvvetleri mensupları, Sivil Toplum Kuruluşları ve gazetecilerin izlediği yemekli toplantıya Saadet Partisi adına Genel Başkan Yardımcısı Recai Kutan ve Temel Karamollaoğlu katıldı. Konferansa AKP'li milletvekilleri ve BBP yöneticileri de büyük ilgi gösterdi.

1926'dan Sonra Irak Türkmenleri'ni Unuttuk

Ankara Büyükşehir Belediye Mehter takımının konserinin ardından Musul ve Kerkük sorunu hakkında Bilim

Araştırma Vakfı tarafından hazırlanan sinevizyon gösterisi ilgi ile izlendi.

Konferansın açılış konuşmasını yapan Kültür Eski Bakanı Agah Oktay Güner, Bilim Araştırma Vakfı'nın İslam dünyasının mazlum coğrafyasının temel hak ve özgürlüklerini korumak amacıyla gerçekleştirdiği etkinliklerin önemini altını çizerek "Tarihlerini bilmeyenlerin coğrafyalarını başkaları sahiplenir. Tarih şuuru ders kitaplarına hapsedilmemeli" dedi.

Bilim Araştırma Vakfı Başkanı Tarkan Yavaş ise konuşmasında millet ve devlet olarak sağlam bir duruş sergilemenin önemini anlattı. Bu duruşun Batı'yı korkutacak bir duruş olmadığını aksine dünyaya barış, huzur ve mutluluk getirmeyi amaçladıklarını söyledi. Sadece Irak Türkmenleri'nin de içinde bulunduğu Türk-İslam coğrafyasının değil tüm dünyanın bu barışa

ihtiyacı olduğunu söyleyen Yavaş, bu birliğin sadece Türkiye tarafından gerçekleştirilebileceğinin altını çizdi.

Türkmenlerin Davasını Batıya Anlatamadık

Kerkük Vakfı Genel Sekreteri Prof. Suphi Saatçi ise Kerkük'te gerçekleştirilen katliamların birçoğuna gözleri ile şahit olduğunu ve annesi ve iki kardeşini kaybettiğini söyledi. Türkiye'nin ağabey görevini üstlenerek Irak'taki Türkmen varlığına destek vermesi gerektiğini belirten Saatçi, ABD'deki Türk lobisinin güçlü olmaması nedeniyle Türkmen sorununu ABD'ye ve Batı'ya anlatamamanın sıkıntısını yaşadıklarını söyledi.

AKP İstanbul Milletvekili Nevzat Yalçıntaş ise AKP Hükümeti'nin Türkmenlerin haklı davası hakkında hangi adımları atmayı düşündüğünü ve

Sorununa Çözüm Önerileri Getirildi

2. tezkerenin neden meclisten geçmediğini anlattı.

Irak Türkmenlerine destek için Ankara'da bulunan İskeçe Müftüsü Mehmet Emin Aga ise konuşmasında müslümanlar için her şeyde hayır olduğunu belirterek özetle şunları söyledi: "Bizim şer olarak gördüğümüz bir şeyde hayır, hayır olarak gördüğümüz bir şey de ise şer olabilir. Dinimizde olmuş bir olayda hayır vardır. O yüzden geriye değil ileri bakmamız gerekir. Allah'ın Kuran'da vaadi ve müjdesi var. Hiç kimsenin şüphesi olmasın ki Kuran ahlaki yeryüzüne hakim olacak ve başta Irak Türkmenleri olmak üzere tüm İslam coğrafyasının sorunlarına yakın gelecekte çözüm

bulunacaktır. Bu yüzden ümidimizi hiçbir zaman kaybetmemeliyiz."

Toplunun Her Kesiminden Geniş Katılım

"Musul, Kerkük ve Türkmenler için Gerçek Çözüm" adlı konferans her görüşten insanı biraraya getirdi. konferansta şu isimler dikkat çekti: Saadet Partisi Genel Başkan Yardımcısı Recai Kutan, Kültür Eski Bakanı Agah Oktay Güner, Doğu Türkistan Vakfı Başkanı E. Tuğgeneral M. Rıza Bekin, Devlet Eski Bakanı Baki Tuğ, BBP Genel Başkan Yardımcısı Ebubekir Yiğit, Birleşik Kafkas Konseyi Başkanı Enver Kaplan, Sağlık Eski Bakanı Halil Şıvgın, TBMM İnsan Hakları Komisyonu Başkanı

Mehmet Elkatmış, Türkiye Yazarlar Birliği Başkanı Nazif Öztürk, Kerkük Vakfı Genel Sekreteri Prof. Suphi Saatçı, Irak Türkmenleri Yardımlaşma Derneği Başkanı Ekrem Pamukçu, İskeçe Müftüsü Mehmet Emin Aga, ANAP eski Milli Eğitim Bakanı Vehbi Dinçerler, DYP Genel Sekreter Yardımcısı Mehmet Göktürk, Türkiye-Kırgızistan Derneği Başkanı E. Albay Süleyman Merdanoğlu, Ortadoğu Gazetesi Sahibi Zeki Saraçoğlu, MHP Genel İdare Kurulu Üyesi Yılmaz Durak, E. Tümgeneral Mehdi Sungur, CHP Milletvekili Hüseyin Gülen, çok sayıda yabancı ülke temsilcisi, uluslararası haber ajanslarının Ankara temsilcileri, AKP milletvekilleri konferansta hazır bulundular.

Globalleşme, son yıllarda tüm dünyada olduğu gibi İslam dünyasında da en çok konuşulan konuların başında geliyor. Globalleşmeyi konu alan yazılarda, bu kaçınılmaz gibi görünen gelişmenin hem olumlu hem de olumsuz yönleri incelenmekte Müslümanların bu konuya bakış açılarının nasıl olması gerektiği konusunda fikir yürütülmektedir.

Tüm dünyayı etkisi altına alan globalleşmeyi pek çok açıdan incelemek mümkün. Dini ve kültürel etkileşim başta olmak üzere ekonomi, bilim ve teknoloji, iletişim gibi pek çok konuyla doğrudan ilişkili olan globalleşme, farklı kültür ve dillerin birbirlerini etkilemesi, ülkelerin kültürel kimliklerinin yavaş yavaş ortadan kaybolması ve globalleşmenin ekonomik açıdan getireceği olumsuzluklar açısından sık sık gündem konusu olmaktadır. (*Harun Yahya, İslamın Kışı ve Beklenen Baharı*)

Günümüzde teknolojinin ilerlemesi ve iletişim araçlarının gelişmesi sayesinde ülkeler arasındaki mesafeler, neredeyse ortadan kalkmış durumda. Uydu teknolojisi, internet, televizyon ve radyo gibi iletişim araçları, bir mesajı birkaç saniye içinde tüm dünyaya ulaştırıyor. Bu, İslam dünyası açısından da çok olumlu bir gelişme. Bugün İslam ahlakının anlatılması, farklı ülkelerde yaşayan Müslümanların birbirleriyle iletişim kurabilmeleri, yaşanan bir gelişmenin İslam topluluklarına anında ulaştırılması, bir tepkinin ya da bir talebin kalabalık topluluklarca dile getirilmesi çok daha kolay hale geldi. Eskiden aynı ülkede olsalar bile birbirlerinden kopuk yaşayan Müslüman topluluklar, bugün birlikte hareket etmekte, İslam menfaatine çok önemli çalışmalar yapabilmektedirler. Bu nedenle yüksek teknolojinin sağladığı imkanlar iman edenler için çok büyük bir nimettir ve bu nimetin globalleşme sürecinde İslam ahlakının yayılması yolunda çok daha yoğun ve etkili bir şekilde kullanılması gerekmektedir.

İletişim İmkanlarını Kullanmak

İletişimin kazandığı hız, tüm dünyaya Kuran ahlakının getirdiği güzellikleri, barışı, hoşgörüyü, sevgiyi ve merhameti anlatmayı da kolaylaştırmıştır. Farklı kültürlerle ve farklı dinlerle hoşgörü çerçevesinde oluşturulacak olan bir diyalog, pek çok insanın İslam'ı tanımasına yardımcı olacaktır. Bugün Batılı toplumlarda İslam dinine

yönelik olarak –tamamen bilgisizlikten ya da yanlış bilgilendirilmekten kaynaklanan- ön yargılar mevcuttur. Bu ön yargıları ortadan kaldırmanın yolu da mevcut iletişim imkanları kullanarak, ulaşılabilecek her insana doğru bir şekilde, hikmetli ve anlaşılabilir bir üslupla İslam'ın anlatılmasıdır. Böyle bir iletişimin, aradaki

Globalleşme İslam Dünyası Ne

İnternet gibi büyük bir teknolojinin getirdiği bir diğer fayda da her türlü fikre, her türlü görüşe sahip insanın kendi fikrini özgürce aktarabileceği bir ortamın oluşmasıdır. Artık dünya üzerindeki pek çok Müslüman topluluk, sansür engelini aşarak özgürce, yaşadığı zorlukları, baskıları ya da uğradığı zulmü dile getirebilmektedir. Eskiden pek çok insanın varlığından haberdar olmadığı, hatta adını dahi duymadığı ülkelerde yaşayan Müslüman azınlıklar, bugün tüm dünyaya seslerini duyurabilmektedir. Filistin'de Çeçenistan'da, Doğu Türkistan'da ve diğer pek çok yerde yapılan zulüm, tüm detayları ve görüntüleriyle hemen dünya kamuoyuna duyurulmaktadır.

Önüne geçilemeyen bu globalleşme süreci doğal olarak olumsuz gelişmeyi de hızlandırma potansiyeline sahiptir. Bugün

Nitekim bu yöndeki gelişmeleri halihazırda da görmek mümkündür. Bugün ahlaki ve manevi değerlerden büyük ölçüde uzaklaşmış, dini kimliklerini yitirmiş olan bazı batılı toplumlar da da büyük bir dine yönelik yaşamaktadır. İslam ahlakının getirdiği hoşgörü, merhamet, fedakarlık, sevgi, şefkat ve dürüstlük Müslüman olmayan toplumlar üzerinde de hiç şüphesiz çok olumlu bir etki uyandırmaktadır.

Yeni Bir Dönem

Globalleşme, dünyadaki farklı kültürlerin ve inançların birbirleriyle, hiçbir engel olmaksızın tanışacakları, diyalog kuracakları ve gerektiği zaman fikri mücadele ile Allah'ın yolunda mücadele edecekleri bir dönemin habercisidir. Bundan çekinmek, ancak kendisine güveni olmayan kültür ve inançların bir acizliği olabilir. Oysa İslam, Allah'ın insanlığa indirdiği son hak dindir ve tüm insanlığı doğru yola davet etmektedir. Dolayısıyla Müslümanlar globalleşmekten çekinmek bir yana, bunu İslam'ın hakikatlerinin tüm dünyaya yayılması, insanlığın dar düşünce kılıplarından, saplantılardan, önyargılardan arınarak, İslam'ı kavraması için bir fırsat olarak görmelidirler. Bu fırsatı değerlendirmek içinse, tüm Müslümanların İslam'ın hakikatlerini tüm dünyaya gösterecek, insanlığı İslam'a özendirecek bir tavır sergilemeleri, imanı, ahlakıyla, adaleti getirecek fikirleriyle, bilimiyle, sanatıyla, tüm dünyaya örnek olmaları gerekmektedir.

Bu büyük görevi yerine getirmek için, Müslümanlar olarak elbirliğiyle dünya çapında bir kültür hamlesi yapılması gerekmektedir. Unutmamak gerekir ki, bunu başarmak için, İslam'ı samimi olarak yaşamak, bizi İslam'la şerefliendiren ve gücün tek sahibi olan Allah'a yönelmek ve O'nun kitabına, **"Kitabı kuvvetle tut"** (Meryem Suresi, 12) ayetindeki emri gereği sıkıca sarılmak gerekmektedir. Unutulmamalıdır ki yarattığı her şeyi kontrolü altında tutan yüce Rabbimiz, hiç şüphesiz samimi olarak Kendisi'ne teslim olmuş kullarının her an yardımcısıdır.

Globalleşme için Vadediyor?

anlaşmazlıkları gidereceği ve manevi bir yakınlaşmaya vesile olacağı açıktır.

İnternet başta olmak üzere yeni iletişim teknolojilerinin son yıllarda tüm dünyada görülen İslami uyanışa büyük bir katkısı bulunmaktadır. Bugün internet üzerinde oluşturulan siteler, dünyanın dört bir yanında faaliyet gösteren insanları bir araya getirmekte, bu sayede çok güçlü bir bilgi alışverişi gerçekleşmektedir.

globalleşmenin karşısında yer alan kişilerin en çok üzerinde durdukları konu, yozlaşan batı kültürünün gençler üzerinde yaratacağı dejenerasyon tehlikesinin artmasıdır. Ancak bu tehlikenin önüne iyi bir eğitim ile geçmek mümkündür. İslam ahlakıyla yetiştirilen, Allah'tan korkan, vicdanlı ve ihlas sahibi gençlerin böyle bir dejenerasyona uğramaları ya da batı kültürünün olumsuz yönlerinden etkilenmeleri mümkün değildir. Çünkü İslam ahlakını yaşamakla kazanacakları güçlü karakter onları, her türlü olumsuz etkilerden koruyacak bilakis sahip oldukları üstün değerler dejenere olmuş batı toplumlarına örnek olmalarını sağlayacaktır.

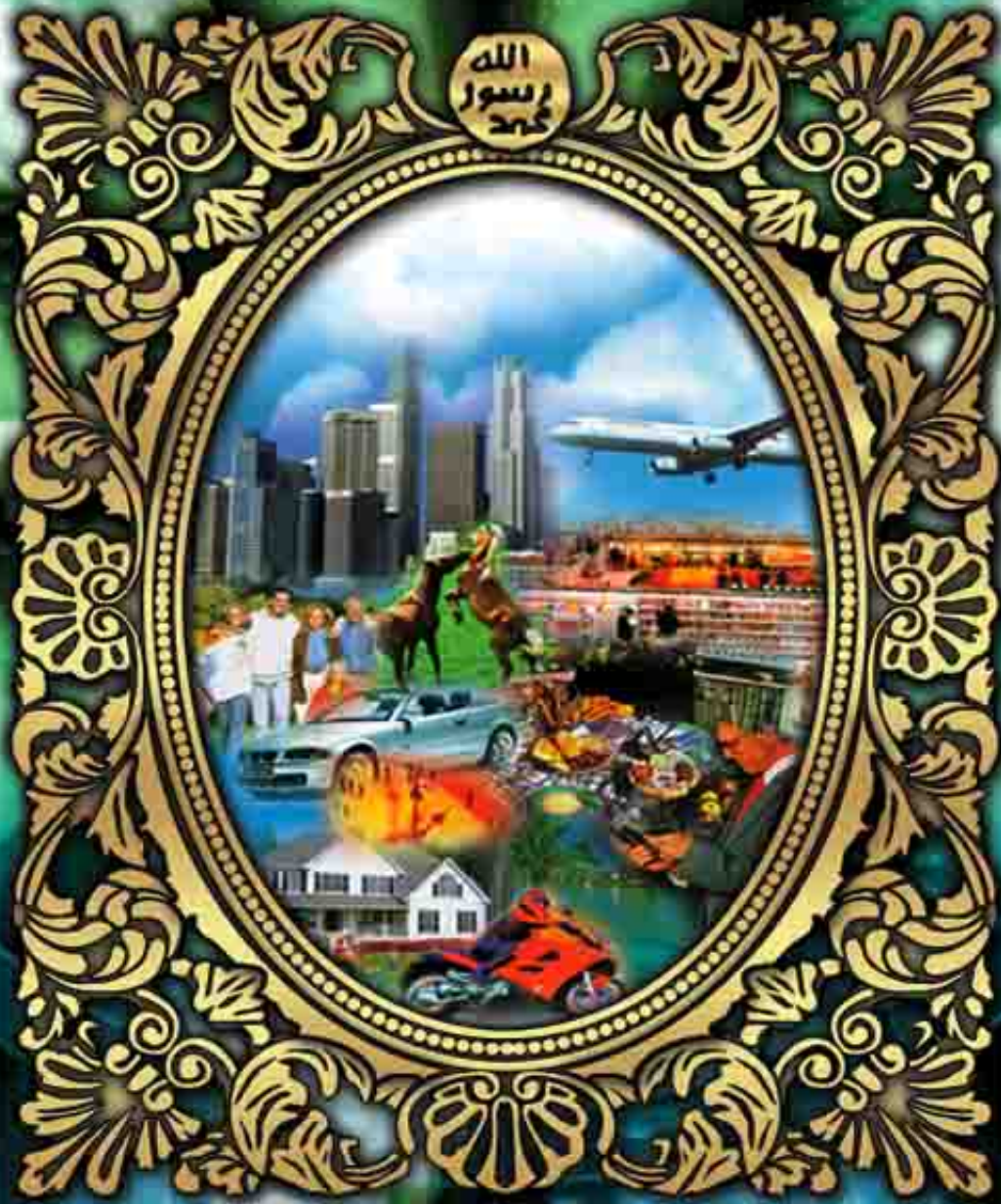
HAYALIN DİĞER ADI: MADDE

HARUN YAHYA

II. BASKI

İDEALİZM
MATRIX FELSEFESİ
ve
MADDENİN GERÇEĞİ

HARUN YAHYA

Türkiye MASONLUĞU

Türkiye'deki masonluğun kaynağı her ne kadar Ahiliğe, esnaf loncalarına ya da Bektaşiliğe bağlanmaya çalışılsa da, gerçekte masonluk kökü dışarıda olan bir örgüttür. Türkiye'de yapılan ciddi çalışmalar ve masonik kaynaklar, masonluk tarihini genellikle 3 döneme ayırmaktadır.

Türkiye Masonluğunda 3 Dönem

Türkiye'de masonluğun tarih sahnesine çıkışı Avrupa'dan 20 yıl sonra gerçekleşir. Bu çıkış ise tamamen dış kaynaklı olup: 1-Meşrutiyet öncesi dönem

2-1909 yılından mason localarının Atatürk tarafından kapatıldığı 1935 yılına kadarki dönem

3-1948'de locaların uyku döneminden çıkarak yeniden faaliyete geçtiği dönemden günümüze kadar; olmak üzere 3 döneme ayrılmıştır.

Bu üç dönemin birincisi yani Meşrutiyet öncesi dönem hakkında yeterli belge ve bilgi mevcut değildir. Bu dönem, Osmanlı İmparatorluğu'nun gerileme ve çöküş dönemini kapsar. Bu tarihlerde kurulmuş olan locaların hemen hepsi doğrudan yabancı obediyanlara (yedi masonun biraraya gelerek kurduğu loca) bağlıdır.

Türkiye'de İlk Mason Locası

Clavel'in, ünlü "Historie Pittoresque de la Franc-Maçonnerie" adlı eserine gör, Türkiye'de ilk mason locası, 1738'de İstanbul'un Karaköy semtinde, bugün Perşembe Pazarı olarak bilinen ticaret merkezinde kurulmuştur. 1789 yılındaki Fransız İhtilalinden sonra bu loca, bilinmeyen bir nedenle faaliyetlerine son vermiştir. Yine tarih kaynaklarında aynı dönem içerisinde İstanbul'un çeşitli semtlerinde, İzmir'de, Halep'te ve Selanik'te mason localarının açıldığı aktarılmaktadır. Ancak padişahın özel emri ile bu localara sadece yabancı uyruklu ya da gayrimüslim kişiler kabul edilmekteydi. Nitekim bu kuralın bir dönem sonra delindiği ve artık Müslümanların da localardaki toplantılara katılabildiği, o tarihlerde yaşayan ünlü mason isimlerinden anlaşılmaktadır. Osmanlı İmparatorluğu'nda bilinen ilk Müslüman mason, Çelebi Mehmet Efendi'nin oğlu Sait Çelebi'dir.

e'de

GÜN GİZLİ TARİHİ

Osmanlı İmparatorluğu'nda İngiltere Büyük Locası'na bağlı kurulan ilk loca "Oriental Lodge"dur. Bu locanın 1856 yılına kadar faaliyette kaldığı anlaşılmaktadır. 1738'te başlayan Türkiye'deki masonik faaliyetler, yaklaşık 100 yıl çok sessiz ve yavaş faaliyet göstermiştir. Türkiye masonluğunun bu birinci dönemindemasonlukla ilgili gelişmelerin belirgin bir hal almasının, Kırım Savaşı yıllarında olduğu kabul edilmektedir. 1853 yılında başlayan Kırım Savaşı'nda, Osmanlı topraklarının çeşitli bölgelerinde bulunan Fransızlar, İngilizler ve Sardunya Kralığı emrindeki İtalyanlar birçok loca açmışlardır. Yasaklanmış olmasına rağmen birçok Müslüman asıllı Osmanlı vatandaşı, bu localarda toplanırlara düzenli olarak katılmışlardır.

Sultan Abdulaziz Döneminde Masonluk

"Oriental Lodge" dışındaki ilk büyük loca, 1857 yılında İzmir'de kurulan "Grand Lodge de Turquie"dir. Bu büyük locaya bağlı olarak her biri ayrı dilde faaliyet gösteren altı loca bulunuyordu. Türkçe olarak çalışan locanın adı "Orhaniye Locası"ydı. Türkiye'deki masonik yayınlar bu locayı ilk "milli" mason locası olarak kabul ederler. Sultan Abdulaziz'in tahta çıkmasıyla başlayan Avrupa ülkeleri ile iyi ilişkiler, masonlar için de rahat faaliyet gösterebilme döneminin başlangıcı olmuştu.

Bu dönemde masonluğun, Türkiye'deki tarihi açısından en kayda değer gelişme "Ser Locası"nın açılması olmuştur. Ser Locası'nın üyeleri arasında Sultan 5. Murad, Şehzade Nurettin Efendi, Şehzade Selahattin Efendi, Sadrazam Keçecizade Fuat Paşa, Sadrazam Tunuslu Hayrettin Paşa, Sadrazam İbrahim Hakkı Paşa, Berlin Büyükelçisi Sadullah Paşa, Şinasi Bey gibi bir çok yazar, devlet adamı, gazeteci ve zengin Osmanlı tüccarları bu locanın aktif üyesiydi. Bu dönemden sonra artık masonluk, Osmanlı topraklarında adını ciddi şekilde duyurmaktaydı. Dönemin en etkili mason devlet adamı ise Sadrazam Mustafa Reşit Paşa idi. Türkiye masonlarının yayın organı Mimar Sinan dergisine göre Türkiye tarihinin en büyük Başbakanı olan Mustafa Reşit Paşa, ilerleyen yıllarda Osmanlı İmparatorluğu'nun çöküşünün öncüsü olacaktı.

Sütunlar Yıkılıyor

Anadolu Ajansı 10 Ekim 1935 tarihinde gazetelerin merkezlerine şu önemli haberi geçiyordu: "Türkiye mason cemiyeti, memleketimizin

sosyal tekamülü ve günden güne artan muazzam terakkilerini nazarı itibare alarak faaliyetlerine nihayet vermeyi ve bütün mallarını memleketin sosyal ve kültürel kalkınmasına çalışkan Halkevlerine teberrüü muvaffak görülmüştür."

Bu habere kimse bir anlam verememişti. Çünkü Türkiye masonluğu, tarihinin en rahat dönemini yaşıyordu. TBMM Başkanı, İçişleri Bakanı, Dışişleri Bakanı, Ankara Valisi, İstanbul Valisi üst düzey aktif masondu. Devlet yönetiminin önemli mevkileri, masonlar tarafından ele geçirilmişti. Türkiye masonluğu ne olmuştu da 27 yıl aradan sonra kendini yok etme kararı almıştı. 4 gün sonra gerçek ortaya çıkmıştı. Masonlar kendilerini feshetmemiş, mason locaları, Cumhurbaşkanı Mustafa Kemal Atatürk tarafından kapatılmıştı. 14 Ekim 1935 Tarihli Cumhuriyet Gazetesi'nin "Türkiye'de Mason Locaları Bir Emirle Kapatıldı" başlıklı haberinde olayın perde arkası şu şekilde aktarılıyordu:

"İçişleri Bakanlığı'ndan verilen bir emir üzerine Türkiye mason Localarının

faaliyetlerine nihayet verilmiştir. Yüksek makamın emri ile Türkiye masonluğunun İstanbul, Ankara, İzmir, Edirne, Muğla, Gaziantep ve Adana'da bulunan Müteaddid locaları kapanmış, bunların emlakı hükümete intikal etmiştir."

Cumhuriyet gazetesinin haberinde, sözü edilen yüksek makam dönemin Cumhurbaşkanı Mustafa Kemal Atatürk'ten başkası değildi. İşin ilginç yanı ise Atatürk mason localarını kapatma emrini Müslümanlara yaptığı zulümlerle tanınan mason İçişleri Bakanı Şükrü Kaya'ya vermiş olmasıydı. Mason İçişleri Bakanı Şükrü Kaya, Atatürk'ü bu tarihi kararından vazgeçirmeye çalışsa da başarılı olamadı. Atatürk kapatma öncesi, Doktor İsmail Hurşit, Türkiye Büyük Locası Büyük Üstadı Muhittin Osman Omay ve bir grup masonu İçişleri Bakanlığı'na çağırdı ve kesin kararını bildirdi: "Mason Locaları kapatılıp çalışmalarına son verecekler ve mal varlıklarını halk evlerine aktaracaklardır."

Atatürk: Bunların Kökü Dışarıda!

Atatürk, uzun süredir aklını meşgul eden mason localarının kapatılmasıyla ilgili düşüncelerini ilk olarak 1935 yılında gündeme getirdi. İttihat Terakki Cemiyeti içerisindeki masonların Türkiye'ye verdikleri zarar, herkes tarafından bilinmekteydi. İttihat Terakki'yi yakından tanıyan Atatürk, Cumhuriyet'in kuruluşundan beri locaları kapatmak için fırsat kolluyordu. Dönemin Van Milletvekili İbrahim Arvas, hatıralarında Atatürk'ün masonlara yaklaşımını şu şekilde ifade ediyor:

"Mustafa Kemal'in sevmediği iki zümre vardı. Birincisi dönemler ikinci ise

masonlardı... Bir gün eski Adliyevekili Mahmud Esat Bozkurt'u çağırdı. Kendisine masonların taksimat, teşkilat, ahvalini bildirir bir kitap verdi. "Bunu güzelce mutalaa et, bir takrirle Halk Partisi grup başkanlığına ver, grupta bunlara şiddetli hücum yap ve grupça kapanmasına dalalet et. Senin de bu işte büyük şeref payın olacaktır" dedi. Grup danışmanı Mahmut Esat Bozkurt, riyaset makamına bir takrir verdi ve takririnin okunmasını reisten rica etti. Hülasesi şöyleydi: "Masonluk kökü dışarıda bir Yahudi tarikatından başka bir şey değildir, memleketimizde bunun ne işi vardır? Bunu da grup kararıyla kapatalım..."

Ertesi hafta Recep Peker geldi ve kürsüye çıkarak şu müjdeyi verdi: "Arkadaşlar, yarından itibaren Türkiye'de masonluk kalmamıştır ve bütün localar kapanmıştır..." Salonda bir kıyamet koptu, alkışlar, bağırımlar tavanları çınlatıyordu." (İbrahim Arvas, *Tarihi Hakikatler*, s.71-72)

Yıl 1948; Localar Tekrar Açılıyor

Atatürk'ün emri ile kapatılan mason locaları, 5 Şubat 1948 yılında İnönü'nün emri ve Celal Bayar'ın desteği ile tekrar faaliyete girmiştir.

5 Şubat 1948 tarihinde "Türkiye Mason Derneği" ismi ile İstanbul Valiliği'ne yapılan başvuru kabul edildi ve masonlar, bu tarihten sonra resmen faaliyete başladılar. Açtıkları davalarla, halk evlerine devredilen tüm

mal varlıklarını tekrar ele geçirdiler. Locaların 13 yıl aradan sonra açılması, uyku döneminde olan masonlar tarafından sevinçle karşılandı. Bu sevinçlerini gazetelere tam sayfa ilanlar vererek duyurdular. Atatürk tarafından kapatılan mason localarının tekrar açılışını İbrahim Arvas anılarında şöyle anlatıyor:

"İsmet Paşa'nın Reis-i Cumhuriyetü sırasında Kanun-u Mahsus ile localar kapanmadı diye masonların müracaatı üzerine tekrar localar açılıp faaliyete başladılar. Ve 1952'de ise Atatürk'ü geçinen ve onunla iftihar eden Celal Bayar da, Ahmet Gürkan'ın teklif ettiği mason localarının açılmasını kanunla pekiştirdi. Tabii bu ameliyeyi Meclis yaptı fakat bu müzakerelerin devam ettiği üç celse zarfında Celal Bayar Reis-i Cumhuriyetine gelerek konunun müzakerelerini sonuna kadar takip etmiştir." (İbrahim Arvas, *Tarihi Hakikatler*, s.73)

Demokrat Parti Döneminde Masonluk

1 Kasım 1949 tarihinde "Türkiye Masonları Derneği Yardım Sandığı" kuruldu. Bu kuruluş sayesinde masonlar arasında ekonomik yardımlaşma imkanı sağlandı. 1948-49 yılları arasında 10 mason locası daha faaliyete geçti. Bunların yedisi İstanbul'da, ikisi Ankara'da ve biri de İzmir'de açılmıştı. Demokrat Parti iktidarı da masonların hızlı yükselişini engelleyemedi. Sadece başkent Ankara'da altı yeni loca bu dönemde açıldı. 1951 yılında Türk Mason dergisi yayımlanmaya başlandı. Bunun ile masonlar arasındaki iletişim kopukluğu büyük ölçüde önlendi.

28 Ocak 1951 tarihinde Türkiye Büyük Mahfili kurularak, İstanbul, Ankara ve İzmir'deki tüm localar bir merkeze bağlandı. 12 Ağustos 1955 tarihinde, Ankara Mahfillerinin imzası ile Ankara'da "Türkiye Büyük Locası"nın kuruluşuna dair dilekçe Ankara Valiliği'ne verildi. Türkiye Büyük Locası'nın kuruluşunun hemen

Masonik semboller içeren bronz heykel

ardından Türkiye çapındaki tüm localar buna iltihak etmeye çağrıldı. Türkiye Büyük Locası'nın başına Üstad Mason Ahmet Salih Korur getirildi. Uzun süren tartışmalar sonunda Türkiye masonları aralarındaki ihtilafları giderek, 1 Nisan 1957'de hazırlanan projeyi imzaladılar ve bu tarihten itibaren Türkiye masonları "Hür ve Kabul Edilmiş Türk Masonlarının Türkiye Büyük Locası" adı altında biraraya geldiler.

Menderes Masonların Faaliyetlerini Engelleyemiyor

1950'li yılların başlarında aydın kesim, masonlara cephe almaya başlamıştı. Kitap ve dergilerde sık sık masonların içyüzünü deşifre eden yazılar yayınlanıyordu. DP Tokat Milletvekili Ahmet Gürkan, 29 Ocak 1951'de TBMM'ye bir kanun teklifi sunarak, mason localarının kapatılmasını gündeme getirdi. Teklifte, masonik kuruluşların köklerinin dışarıda olduğu ve milli ve manevi değerleri ayaklar altına almak istedikleri söylenmekteydi:

"Masonluk beynelmilel bir teşkilattır ve kökü dışarıdadır. Cemiyete mensup bir mason birçok kere kendi milletinin, vatandaşının ve kendi dininin aleyhine karar ve hareketlere iştirak etmektedir. Masonlar cemiyetlerinin veya kendilerinin menfaati uğruna bütün mukaddes bilinen şeyleri ayaklar altına almaktan çekinmezler."

Kanun teklifi 157'ye karşı 58 oyla reddedildi. Red kararı masonlar tarafından büyük bir olay olarak karşılandı. 1956 yılında Türkiye Büyük Locası'nı yurt dışında tanıtma faaliyetlerine hız verildi. Bu faaliyetlere ilk olumlu cevap, Hollanda Büyük Locası'ndan geldi. Bunu ABD'de faaliyet gösteren Kansas Büyük Locası izledi. 1958 yılında Türkiye Büyük Locası Büyük Kaptıplığına getirilen ve hakkında çeşitli yolsuzluk söylentileri bulunan Enver Nejdet Egeran, dış dünya ile bağlantılarını kullanarak Türk masonluğunun dünyaya açılıma yönelik "başarılı" faaliyetler gösterdi. Yine bu dönemde, İngiltere Büyük Locası ile Türkiye

masonları arasında yıllardır devam eden anlaşmazlıklar giderildi.

DP'de Büyük Rahatsızlık

Bu dönemde, DP bünyesindeki masonlar parti içinde büyük rahatsızlık uyandırmaktaydı. Özellikle halk tabanında kulaktan kulağa dolaşan söylentiler, DP içindeki muhafazakar milletvekillerini oldukça rahatsız ediyordu. DP Afyon milletvekili Gazi Yiğitbaşı, tabandan gelen bu baskılara dayanamayarak Genel Başkan Adnan Menderes'e sözlü bir soru önergesi sundu: "Demokrat Parti Hükümetinin İktisat Vekili yüksek dereceli mason olan Zühtü Hilmi Velibeşe, Demokrat Parti'ye mensup birçok milletvekilini, mason olmaları için telkin tazyik altında tutmaktadır. Bunların büyük kısmı mason derneklerine kaydolmak için müracaat etmişlerdir. Hatta bu konuda gazetelerde haberler intişar etmiştir. Masonluk, beynelmilelci, gizli, zararlı ve kökü dışarıda bir cemiyettir. Bu cemiyet, Allah, din ve vatan gibi mukaddes değerleri tanımaz. Türkiye Cumhuriyeti'nin %98'i Müslümandır. Mebuslarımızın da kahir ekseriyeti Müslümandır. Bunların masonluğa intisaplarının halk arasında duyulması, partimiz ve hükümetimiz için memnuniyetsizlik doğmasına sebep olacaktır. Bu sözlü soruyu, mebuslarımızı bu şaibeden kurtarmak için verdim. Başvekilliden mason cemiyetlerinin faaliyetinin devamına hükümetimizce müsaade edilip edilmeyeceğini de öğrenmek istiyorum. Yapılan neşriyat doğru değilse mebuslarımızı ve partiyi halk nazarında kötüleyen bu haberlerin sahipleri hakkında ne gibi bir muamele

yapılacağının da açıklanmasını isterim..."

Yiğitbaşı'nın Menderes'e yapmış olduğu ve DP'lilerin hiç alışık olmadığı bu çıkış, aslında parti içerisinde masonluğun önü alınmaz bir duruma geldiğini de gösteriyordu. Dahiliye vekili Halil Özyörük'ün verdiği cevap, masonların parti içerisinde ne kadar güçlü olduklarını doğruluyordu: "Mason derneği, Cemiyetler Kanunu'na göre kurulmuştur, kökü dışarıda olduğuna dair herhangi bir malumat bulunmadığı için..."

27 Mayıs Darbesi ve Masonlar

27 Mayıs darbesinde masonların etkisi yıllardır tartışılmaktadır. Menderes hükümetleri döneminde çok fazla ön plana çıkamayan masonlar, 27 Mayıs Askeri Darbesi ile kendilerini göstermişlerdir. 27 Mayıs Askeri Darbesi'nden sonra kurulan Milli Birlik Komitesi'nin en etkili komutanı Orgeneral Fahri Özdilek, masonudur. Yine MBK üyesi olan Kurmay Albay Ertuğrul Alatlı ve Bediüzzaman'ın mezarını gasp eden isim olarak tanınan ve darbeden sonra İstanbul valiliğine atanan Orgeneral Refik Tulga ve yine 27 Mayıs'la İstanbul Belediye Başkanlığı'na atanan Korgeneral Şefik Hüsnü'de masondur. Darbeden sonra oluşturulan kabinede 14 mason bulunmaktadır.

"Masonluğun Türkiye'deki Gizli Tarihi" devam edecek. Gelecek sayımızda Türkiye masonluğunun 1966 yılındaki bölünmesinin perde arkasının inceleyeceğiz.

Yaratılış Gerçeği ve Evrim Teorisinin Çöküşü

Okullarda, bilimsel kaynaklarda ve bir kısım medyada, teori ispatlanmış bir gerçek gibi sunulmakta, pek çok insan da bu nedenle evrimi hiç sorgulamadan kabul etmektedir. Oysa her geçen gün gelişen, paleoantropoloji, antropoloji ve mikrobiyoloji gibi bilim dalları, sözünü ettiğimiz yaygın inanışın aksine, evrim teorisini sürekli yalanlamaktadırlar. Evrimi ispatlamak

için 150 yıldır aralıksız sürdürülen çalışmalar, teoriyi çürütmekten başka bir sonuca varamamışlardır.

Bu gerçeğe rağmen, evrim teorisinin bu denli yaygın bir biçimde savunulması ve insanlara empoze edilmesinin tek nedeni ise, teorinin ideolojik yönüdür.

İşte bu gerçeklerin ele alındığı Harun Yahya'nın "Evrim Aldatmacası" kitabı birçok dile çevrilmiş

ve dünyada büyük bir yankı uyandırmıştır.

www.evrimbelseseli.com sitesinde ise gösterilen ve profesyonelce tasarlanmış olan interaktif özellikteki belgesel film Harun Yahya'nın söz konusu ünlü kitabından faydalanılarak hazırlanmıştır. İstendiğinde İngilizce olarak da izlenebilen bu önemli filmi ilgiyle seyredeceğinizden eminiz.

Beklenen Kitap Çıktı!

"İdealizm Matrix Felsefesi ve Maddenin Gerçeği"

Son birkaç senedir gösterimde olan pek çok filme baktığımızda, senaryolarında işlenen ortak konulardan biri dikkatimizi çekmektedir. Bu filmlerde gerçek olarak kabul edilen, varlığına mutlak olarak inanılan dünya hayatı sorgulanmakta; rüyalarda oluşan ya da simülasyon gibi yapay sinyallerle oluşturulan ortamların ne kadar gerçekçi olabileceği vurgulanmaktadır.

Ayrıca bu filmlerde şimdiye kadar sadece bilimsel olarak ortaya konmuş birtakım yorumların, hayatımızı nasıl etkileyebileceği canlandırılmakta ve insanların bu konuda daha derin düşünmeleri sağlanmaktadır. Örneğin Matrix filminde şu ifadeler yer almaktadır:

"Gerçek nedir? Gerçeği nasıl tanımlarsın? Eğer hissedebildiğin, koklayıp, tadıp, görebildiğin şeylerden söz ediyorsan, "gerçek", beyne iletilen elektrik sinyallerinin yorumlanmasıdır." Bu kitapta, insanları etkileyen ve birtakım gerçekler üzerinde düşünmeye sevk eden filmlerden bazı bölümlere, ayrıca yazarın diğer kitaplarında yer alan ve söz konusu filmlerdeki anlatımlar ile büyük bir benzerlik gösteren izahlara yer verilmiştir. Bu kitaba konu olan açıklamalar tüm dünyaca kabul gören kesin bir bilimsel gerçeği tarif etmektedir ve kişilerin itiraz etmesi, kabul edip etmemesi maddenin aslı konusundaki gerçekleri değiştirmeyecektir.